

प्रवेश सं० ४२०

विषयः यम शास्त्रम्

क्रम सं०

नाम (निवम) उति ष्ठा मधूवः

ग्रन्थकार नील काण्डः

पत्र सं० ५-५५, १०, ११, ३७, ३७, ४७.

श्लोक सं० ग० ५०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३३ पंक्ति सं० (पङ्क्ते) ✓

आकारः ५.६.४४.२.

लिपिः देवनागरी

आधारः ३१.

वि० विवरणम्

सं० १८२०

अ. पा. ५.

वी० एम्० यू० पा०--७७ एम्० सी० डी०--१६५१--५० ०००

12215

वेदवृक्षकुगेवर्षमईवेदमितेदिने कम्पिनीपाठशालास्थपतिष्ठाशुद्धिमागमत् १

४००

५ नवमः प्रतिष्ठापपूखः ५२

पत्र ४९

श्रीरविर्जयति॥ महो महत्समाश्रयजलोत्सर्गमथोक्तवान्॥ प्रतिष्ठां सर्वदेवानां नील
कण्ठो वदत्यसौ तन्नतत्कालाविस्तृधमौत्तरे॥ चैत्रे वा फाल्गुने वा विज्येष्टे वा माधवे तथा॥ मा
घे वा सर्वदेवानां प्रतिष्ठां पुनर्दासिने॥ रिक्तान्यतिथिषु स्वात्सावारेभ्यो मान्यकेतयेति॥ त
त्रैव॥ अषाढे देवतास्तु मुत्तरात्रयमेव वा॥ ज्येष्ठाश्रवणा रोहिणीयः पूर्वाभाद्रपदानश्व
हस्तोष्विनोरेव तीर्थास्तु मृगशिरिस्तथा॥ अनुराधान्यास्वातीप्रतिष्ठास्तु प्रशस्पत
इति॥ नारसिंहे तथा महश्चिनोमास उच्यते सर्वकामदः देवी तत्र सप्तशक्रपासुना
पि प्रतिष्ठिता॥ भवते फलदां पुंसां कर्कस्थे वक्ष्यस्थितिः॥ नतिर्न च नक्षत्रं नोपका
स्नोत्रकारणं॥ मातृभैरववारहना नारसिंहं त्रिविक्रमाः महिषासुरहंश्च स्थान्पा
वैरक्षिणामने॥ क्वचिन्निषेधः आर्द्रादिके स्वातिविशमकालेन क्षत्रबन्धेदंशके

धि

शम

१

स्थितेके॥ विगहचौलव्रतबंधसिद्धा रम्यप्रतिष्ठादिनकार्यमेवेति॥ अथ संभाराः अ
कीदृग्रहसमिधां प्रत्येकमष्टशतं संक्षेपयक्षे॥ आश्विचर्वादिलोकपालादियागायपलाशा
दिसमिधां प्रत्येकमष्टसहस्रं शतं वा॥ पुष्पमालाः कुकुमं कर्पूरः कस्तूरी॥ चंदनं तु
एतुः धूपदहनं॥ अरतिं कं घंटापादुकादं प्यं॥ वलिसामग्री॥ पायसभक्ष्यभोज्ये
वेद्यं होमार्थमाज्यं तिलमाया क्षतफलदिकं॥ प्रतिकुंडं विष्टं च त्वारः॥ प्रतिकुंडं सुक
सुवो॥ आसनानि त्रिस्तुत्री श्वेतोर्णसूत्रं॥ सर्वतोभद्रादिरचनायश्चेत रत्नपीतनी
लल्लावणिका॥ स्वपनकलशाः पल्लवाः कदलीस्तम्भाः पताकादशध्वजाश्च
रतिपाते पावेणुदंडाः वज्रमौक्तिकवैडूर्यशंखस्फटिकपुष्परंगेदनी इति रत्ना
कं हरितालमनः शिलाभ्रलल्ला जिमाक्षिककोशीसस्वर्णमाक्षिकगे

2

रिका इति धात्वृकं ॥ तिलयवमङ्गु गोधूमनीवारश्यामाकसर्षपत्री हयइति बीजा
 वृकं स्वर्णरज ताम्रलोहनेपुसीसरंगरीत्याख्य धात्वृकं मधुपर्कसौवर्ण
 ताम्रं वात्रार्धपात्रं शतैकदिनिमाषसवर्णं शक्ताकास्थ्यापनीमकलशरत्ना
 नि षोडशशरकलशाः अष्टौ लोकपालकलशाः वैशिकलशाश्चत्वारः वास्त
 मंडलकलशाः कुंडकलशाः कुंडसंख्यया निष्ककलशाः स्नापनकलशाः पंच
 चत्वारिंशत् ॥ कलशसंख्यया शरावालि धारसहस्राच्चित्तौकलशौ गजांश्च
 स्यान्व नवलीकसंगमं हलद्वयं वरहोत्थातएजद्वारं चतुःसुगं मांसीवना
 कुष्ठं शैले हरिश्चाराहंशसंटीचंपकमुस्ता इति दशसवौषधः । पंचगव्यं
 पृथक् पृथक् ॥ ब्रीहियवतिलगोधूमनीवारश्यामाकमुर्मइति सप्तधान्यानि

पञ्च २

रासः

संज्ञः त

पंचमदिने २

राज्यासोपस्वराः श्वेतवस्त्रं चामरं विवित्रवितानं त्रयोऽङ्गुलपदाः त्रैलोक्यकवरणसा
मन्त्री शिल्पिवस्त्रत्रयगमित्यादिसंभागे मूर्तिप्रतिष्ठादिना त्वाक् स प्रमोदिनैर्द्विदिने स
घोवा प्रसादग्निमंडपं हत्वा तन्मध्ये चतुरस्त्रापंचहस्तांचतुर्हस्ता वाहस्ताष्टि
तंविंशं मंडपोत्तरे च तद्वरं स्नानमंडपंतत्रवेदिकात्रपंचहत्वा शिल्पिस्थाना त्वा
सादृशं क्षिणेपनदेवं तत्रानीया सने निधाया चांतः प्राणानायम्य मासाद्युच्चिख्यास्यां
मूर्तौ लिंगे वा देवकलासन्निधाय मास्यश्रीसर्वफलाक्षय्यसुखकामईश्वरप्राप्तिक
मोवासुकमूर्ते लिंगस्य वा प्रतिष्ठाकारिष्य इति संकल्पनापत्तिरुज्जनं पुर्येषहवाच न
च हत्वा प्रतिष्ठायागनिमित्तं श्राद्धमेतत्सु दुर्लभं यजमानात्मनः शक्ते कश्चित्
मान्तर्यं के इति चेत् ॥ मंत्रमुक्त्वा ॥ मान्तर्यं नोदिश्राद्धं च हत्वा यंच हत्वा

तीय२

१ चा

प्र. २७. त्रिशतोऽशाशौ चतुरेवात्र विज्ञो अथैव तुर्येष्टार पावात्कृत्वा संस्तुजयेत्तमधुप
 कीर्तिना सदस्यवरणा मण्डप इति विविक्ता मयः ततो मंत्रमूर्तिर्भवान्नाथसंसा
 रेवेष्टकारकदेवः पूजा होयथा स्वात्कुरुधर्मो इति च नः संसारभयभातेन अयं
 यज्ञः सभक्तितः प्रारब्धस्त्वप्रसादेन निर्विघ्नं मे भवति ति ॥ आचार्यं प्रार्थयित्वा चोषं
 सपरिकरः सफलकुंभोभस्कं लेभि रिति मंत्रेण महामंडपं प्रदक्षिणीकृत्य प
 श्चिमद्वारेण प्रविशेत् ॥ तत्र आचार्यः अपक्रामं विविति मंत्रं कृत्वा तत्र सर्वपार
 विकीये देवा आयातुयातुधानां पयातुविष्णो देवयजनं रक्षस्वेति रक्षां कृत्वा
 वेदिकाग्नेयकोणे स्थितां वसुधाये नमः वसुधा मावाह्याभिदत्त्वा लभ्यं गंधपुष्पा
 दिना च येत्ततः प्रादक्षिण्येन मंडपे नमस्ति द्वितीयां आदित्ये इति तृती

राम
३

अ३

२ पश्चिम संस्थाप्ये ५१

यानं द्वायै इति चतुर्थी मंडपान्नि यकोणे भूत्ये इति प्रथमं सत्स्वत्येन नः सर्व संस्थाप्यो मभ्यंत
 ध्यायेत् ॥ संतु नमः ततो मंत्रेण देवाय औसाविज्ये च हस्य तये अदितये वि
 नताये पौर्णमास्ये सिनीवात्ये इति षोडशस्थानाः स्मृष्टा रजयेत् ॥ नाम मंत्रेण न
 म इति वलिः कार्यः सर्वेभ्यो नम इति शाखोद्धनानि रजयेत् ॥ ततः पश्चिमद्वारेण
 निर्गत्य पूर्वदिगादि द्वारतोरेण रज्जनमारभेत् ॥ तत्र प्राच्यां स दृढतोरणायः
 अथ त्रिभुजं शृंगेषु प्रादक्षिण्येनैरुधातारं भगमित्वा दित्यन्यासं कुर्यात् ॥ द्वारशा
 खयोर्ध्रुवमधु रचैति वसुधमर्चयेत् शाखां कृत्योर्ध्वं नराश्वे रूपं निरुत्तम
 भौ प्रशान्तशि शिरनामानौ कलशौ प्रतिष्ठाप्य रज्जयेत् ॥ ततो द्वारदक्षे ईशं महा

प्र. ख.
४

५ न

स्वनमस्तुत्यइंशयाहिविचित्रभानोइतिपीतांकांधज्जवालम्यत्रातारमिंद्रमिति तोरणोप
रिनिदध्यात् ॥ इंशयद्यतोदनवलिदानं ॥ अग्निमीलइत्येवंएजयेत् ॥ त्र्येदः यप्र ५
त्राक्षोगायत्रः सोमदेवतः अग्निगोत्रं विप्रं अक्रुत्विकृत्वं मेमखेभवेति ध्यानं तत्र आसूक्तं पाव
मानं च सोमस्तुक्तं सुमंगलं पौरुषं रुद्रस्तुक्तं च वामदेव्यंतथैव चेति द्वारपालजपः अथा
त्रेयकोणे ॥ अग्नयेम इत्यग्निमावाह्य एजयेत् ॥ अग्न आयाहीति रक्तध्वजपताकालंभः
त्वन्नो अग्न इति पताकोष्ठयः अग्निं दूतमिति घृतोदनं वलिः याम्येषु भद्रं द्वार तोरणायः
आउं वदु तोरणेनैयसारं हस्तं सर्व विघ्नान्निवारयेति एजयेत् ॥ अंगेषु एस्मेनमः मित्राय नमः
वरुणाय नम इत्यादित्यन्यासः द्वार शाखयोः लोमामः आदिसौरित्यश्चयः विघ्नोऽ
कमिति वलिदानं पाश्चिमदिग्ध्वजसंघट्टणेन मद्रत्वा वा द्य एजयेत् यद्वा देवहुडे नो रामः

ति ५

आपायनप्रइति वस्तुयमर्चयेत् ॥ शाखास्तुलोः पतुं न्याशोकनामानौकुं भो प्रनिश्च
प्य एजयेत् ॥ ततो द्वारदेशे यममावाह्य नमस्तुत्ययमाय सोममिति श्यामध्वजपताकालं
भः यमाय मधुमत्तममिति तोरणे परिनिधानं मा यमक्त वलिदानं इषे त्वेति यजुर्वेदं
एजयेत् का तरा सोमजुर्वेदं त्वैष्टुभो विष्णुदेवतः कश्यपेयस्तु विप्रं अक्रुत्विकृत्वं मेम
खे भवेयजुर्वेद ध्यानं तत्र आनोभद्रानुवाकश्च आशुः शिरानकस्तथा यद्वा स्त्री एव
पदे ततोऽथ एनंतमां अभिधा अस्ति सप्तैव रीर्षा युक्ते अर्चयेत् ॥ नमोस्तु सर्वेभ्यः आ
हस्तेन नमः शंभवे इत्येकां एकाग्निं देवता क्रमात् त्रातारमिंद्रं त्वेकां सोमं एजानमे
कया अन्नपतेमहाइंद्रः अर्चयेत् वाचसमम्भकं पठेत् अयनिर्ज्मनो निर्वंतयेनम
इति निर्ज्मनिवाच्य एजयेत् मोषणः परापरं निरुह्य पताकालंभः अस्तुवंतमिति
आपायस्तु ५८४

मा १

प्र. ख. धनपताकोष्ठयणं निर्वर्तितं संस्तुत्य मोक्ष ए इति ह स्म ब्रवीत्यर्चयन्तं संहितं वलिं दद्यात् अ
 ध्वपश्चिमायां। सुभीमतोरणाय नमः। अस्तोरणैः नयज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नान्निवारयेते ह
 ५ त्र जये अथ त्रिष्टलेषु अर्यमो नमः अंशवेनमः विवस्वतेनमस्त्यादित्यन्यासः दारशा
 खायो अनिलायः अनलायनमस्तु वसुधं शाखामल्लयोर्धन्यं पुंज्योपरिसंजीवा
 नाभ्यतनामानौकुंभौ मप्रतिष्ठाप्य पूजयेत्॥ तत्र वरुणा तामावाद्या नमस्तु त्वो ते
 ४ याम्रीति श्वे तद्धजपताकालंभः उदुत्तं मेरुणेति तोरणोपरि निधानं तव नीतौ एन
 वलित्वं॥ अग्न आयाहि निसामवेदं पूजयेत्॥ सामवेदस्तपि गंहो जागतः
 शक्रदेवतः भारद्वाजस्तु विप्रैर्द्वक्त्रव्यिक्तं मे मेखे भवेति सामवेदस्था यम
 नि तत्र जपः इन्द्राय सामगायत अहमस्मि प्रथमजासि तस्तस्व स्वादिष्टया

गायंति त्वागाम त्रिणः कः स्पन्तं कतमस्यामर्त्तनामित्यादि॥ अथ वायव्ये वायवेन
 मस्तु वायुमावाद्य पूजयेत्॥ वायो शतमिति ध्वजधनपताकालंभः तत्र वायव्यतस्त
 त इति पताकोष्ठयणं वायुं संस्तुयं यवौ एन वलित्वं अथोत्तरं॥ अतोत्तरं स्म
 भाय तोरणाय नमः विस्ववेनमः शन्नो देवीति तोरणालंभः न्यगोध तोर
 णैर्नयज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नान्निवारयेति पूजयेत्॥ ऋगेषु त्वष्ट्रे नमः सवित्रे नमः
 विस्ववेनमः इत्यादित्यन्यासः दारशाखयोः प्रत्युवायनमः प्रभासाय नमः
 इति वसुधं शाखामल्लयोर्धनदम्प्री प्रदनामानौकुंभौ प्रतिष्ठाप्य पूजयेत्
 अत्र सोममावाद्य नमस्तु सोमो धेनुमिति सुवर्णवर्णध्वजपताकालंभः

प्र.ख. ६
 शाखास्तत्र यो धेनवश्चाप्रदनामानौकुभौ प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् अत्र सोमो भो
 वात्मानमस्त्यसोमो धेनुमिति स्वर्णवर्णध्वजपताकालम् नमः सोमेति नो
 रणोपरि निधानं त्रैयंगववलिदानं शक्तो देवीरित्यथं वैवेद पूजयेत् स्वर्ण
 नयनोऽथर्वातुष्टु पंचदः पुरंदरः वेदो वैतानगोत्रस्तु क्रत्विकृत्वं मे मस्वे
 भवेति तर्ध्यानं ॥ अथर्वमिरसं चैव अथर्वशिरसं तथा शात्वध्यायं च
 पठेत् अथेशान्विदशानामनम इतीशानमवात्स्य पूजयेत् नमः शंभवाये
 तिरक्त ध्वजपताकालम् नमो शानं नमित्कच्छुयः गावे धृक्वलिः इति शानं सर्वयोर्म
 ध्ये अनंताय नम इत्यनंतमावात्स्य पूजयेत् नमोस्तु सर्वेभ्य इति मेघ वर्णध्वजपताकालम् न
 द्विहो रित्युक्तयः विजोर्तु कृमिति बलिदानम् पश्चिमनिर्ऋति मध्ये ब्रह्मणे नम इत्यावात्स्य पूजयेत्

यद्देवादेर्देवतः सं २
 न
 मिति रक्तध्वजपताकालम् ब्रह्मजज्ञानमिति उक्तयः सनो भुवस्वपत इति पायसबलिदानं ॥
 प्राच्यां गणानां त्वेति गणेशं पूज्य नमोस्तु रुद्रेभ्यो ये अंतरिक्षे इति मंडपाद्विद्विद्विस्त
 संस्थाप्य तेभ्यो बलिं दत्वा ये केचित् बलिं लोकेषु आगता बलिकांसि एतेभ्यो बलिं प्रयच्छामि
 नमस्त्यस्य नः पुनरितीशान्यां सर्वेभ्यो नम इति बलिं दत्वा कामेत् इति मंडपं पूजा अथ
 गुरुर्महावेद्यां सर्वतोभद्रदेवताः समान्य प्रयोगेन आवात्स्यं पूज्य स्वकुंडे निस्थप
 येत् ॥ ततः सर्वे पिहो नांस्तमेवान्निस्वस्वकुंडे प्राणयेत् ततो गुरुः प्रासादां तरीश
 न्यां नैर्ऋत्यां बाहस्तमितवेद्यां चतुःपृष्टिपदे वास्तुपीठे सामान्य प्रयोगोक्ताः शिख्या
 दिदेवता आवात्स्यं पूज्यतां भ्यो बलिं दद्यात् ततः कुंडेषु स्वस्वशास्त्रीयद्वर्गी गोतृरं
 होतारः प्रतिदेवतामष्टोत्तरसहस्रं मष्टोत्तरं शतमष्टाविंशतिमष्टौवाप्रत्येकं समि

c

e

छोनरसहस्रं मष्टोनरशतमष्टाविंशतिमष्टौवाप्रत्येकं समिन्निलान्मैः कुंडसंख्यया विभज्यतु
 इयुर्नाममंत्रैः ततः पंचसंख्यया पंचविंशति संख्यया वा वित्वैस्नहीनैर्वा वा स्तोष्यत इति
 चतसृभिर्वी स्तोष्यते भ्रवास्सूणामिति च द्रुत्वा त्रयोरेभ्यो ययोरेभ्य उमा ज्येना छोनरसहस्र
 मष्टोनरशते वा वास्तुर्मर्मसंधानाय नु इयुः ततोरदो म्प्रावमानसूक्ताभ्यां त्रिस्त्रया प्रासा
 दं वेष्ट्य परितो जलदग्धयोः स्य गविद्धि न्यधारे दत्वा पीठे पृजितां हेमी वास्तु प्रतिमां दधिदू
 र्वास मध्यास्य गैवाल गेथा क्षतपुष्पपुतेः पक्कमृदोऽंसे संस्थाप्य तमिधाय चतः षष्टिधा भा नि
 तप्रासादा त्रेय कोरा पदाङ्गरे आकाशपदे जानुमात्रं गंत्रं कृत्वा नलेनापूर्य गंधपुष्पाणि
 प्रक्षिप्य मृदोऽंसेन त्रिधा यगर्जतयेव मृदा पूरयेत् तस्मद्दशाधिको शुभं म्हे वास्तु पूजोक्तत्वा

3

गुरुर्मंडपे शानभागे वेद्याय हानधि देवताः प्रसधि देवता विनायका दीनरपंचलोकपालोश्चा
 वाससेष्टजयेत् ततः स्तब्धिनः समिच्चर्वा म्प्रेर छोनरसहस्रा छोनरशताष्टाविंशति प्रष्टव्यत
 मसंख्यया कुंडेषु विभज्य द्रुत्वा बली नृदत्वा पूर्णा इति नु इयुः एतन्मंत्रप्रकारादिकं सामा
 न्यप्रयोग उक्तं अथ गुरुः स्नानमंडपे ई नमो नारायणो समिच्चर्त्तेन पंचगव्येन मृमिं वेदि
 कात्रपंचसंप्रोक्ष्य तत्र दक्षिणवेदिकायामास्य तवा लुकायामदत्तैः स्वस्तिकं लिखित्वा त
 त्रभद्रपीठं निधाय वेदिकायाः पश्चाद्द्वारि पूर्णान्सपलवान् षट्कलशान् तस्मलवद्दीप
 कषायगोमूत्रगोमूत्रभस्मगंधोदकैः प्रष्टया परान् पंचगव्यं तलेनापूर्य उदकं संस्थाप्य पंक्ति
 पोणा सादयेत् तत्रोसः स्थपतिकलशः भद्रपीठयुतमभ्यमवेदि पश्चिमये वेष्ट्य पतिकलश

तिरिक्ताएकादश भदपीठयुतोन्नरेद्यास्तुपरितोश्रेशैकलशान्प्रदीदिकमेणत्तीरोदकहीरदधिस्पर्श-
सरेक्षरसहवोदकदर्भोदकयुतान्दहिरण्यगर्भाद्यैरष्टभिर्भवेर्विन्त्यसेत् ततोमेचवेद्याः पश्चिमभागेऽस्ति
कागोमयगोमन्त्रमस्मिन्नितपंचगयहीरदधिप्लुतमयुशर्करायुतादशकलशः अतुदेशशुद्धनल
कलशः अथाग्न्यामंचत्रिशतकलशानासादयेत् तत्रपंचस्रष्टयं कूपंचामृतानि पंचस्रजले पंचस्र
पुलवकषायः दशकमातृपुष्पैः फलैः सौवर्णजलेनगोश्रेणोदकेनयान्यैः सहस्रद्विद्वैः सर्वेष्वधिभिः
पंचपुलवैर्हृवाभिर्नवरैर्वृताः कार्यः अवशिष्टेषुदशस्रशुद्धनलमाष्टयलोकपालानावाहयेत् सर्वेषां
कलशेष्विष्यननस्थापाः सूक्ष्मवस्त्रेसुगंधतैलं यवचूर्णमिहर्तनार्थं आमलकचूर्णसुगंधजलमोसी
चासादयेत् तदेतेतीर्थीदकलशेसर्वसम्पदाः सरितस्तीर्थानिजलदानदाः आयातयजमानस्यदित
त्यकारकाः उमादितीर्थीयावाहयेत् ततः सयजमानआचार्योमर्निपस्थयतिभ्योसहस्रमंगलघोषैव

मकुंडीगन्वाभूमावुपलिष्विधिवद्विस्थापयित्वाप्रतिमानिर्मणोपाणिवधाद्विद्वेषनिरासार्थं ज्ञेते
नतिलैवीहोमेकरिष्यइतिसेकत्याज्यभागोतेहृत्वादेवमंत्रेणाज्याहुतिशतद्वयंकृत्वा पूर्णाहुतिचकृ
त्वाप्रतिमाकुण्डोः संमार्गमधुप्लुताभ्यंगेनेदेवस्यत्राभंगंकृत्वासेष्टस्यपंचगयेनष्टयकष्टयकृत्वाप
यित्वापुनः संप्लज्यशांतनादनस्थादिनादेवमहामंडपप्रादक्षिण्येनस्नानमंडपमानयेत् तत्रगुरु
हृदिणावेद्याभंदर्कार्णभिरितिप्राञ्जल्येदेवंमुद्रासेनेनेवेषपृथ्वीकल्पितषट्कलशेष्वेहिराणादि
सहितैकलशोदेवसमीपेनिधायकाशीकुरास्थलीमायावंमयोध्यामयोः पुरीशालयामंसमो
कर्णेनर्मदाचसरस्वतीतीर्थान्येतानि कुंभेस्मिन्विशंतवत्प्रशासनात् मयारुद्रासरोज्जादीप
ग्रहस्ताशशिप्रभा आगच्छतुसर्विच्छागंगापापप्राणाशिनीनीलोमदलशमायप्रह

स्तोत्रेक्षण आयातुयसुनादेदीकर्मयानस्थितासदा प्राचीसरस्वतीपुष्पापयोस्तीगौतमीत
 था नर्मदाचंद्रभागाचसरस्र्गंडकीतथाजंबुकाचशतद्रुश्चकालिकासप्रभातंथा वितस्ता
 चविपाशाचपार्मदाचपुनः पुनः गोदावरीमहावतीशार्करावर्तमार्जुनी कावेरीकौशिकी
 चैवत्ततीयाचमहानदी विटंकाप्रतिकूलचसोमनंदाचविप्रता करतोयावेत्रवती
 देविकावेणुकाचया आत्रेयगंगावैतरणीकाश्मीरीहादिनीचया प्लावनीचशव
 शासाकल्माषाशंसिनीतथा वसिष्ठाचअपाप्याचसिंधुवसाहणीतथा ताम्राचैवत्रिसेंध्या
 चतथा मंदाकिनीपरातैलकालीचर्पराचडंडभीनकुलीतथा नीलगंधा

शिव

नारथः अर्थिनासंनियुक्तौवायत्यर्थिप्रेरितोपिवा॥ योयस्यार्थोविवदतेनयोज्यमप
 राजयौः ॥ यत्तुकाव्याव्यनः योनभ्रातानचपितानप्रब्रौननियोगस्तत् शरार्थवादिदंभा
 स्पात् व्यावहारेषुविन्नितवदनियप्रलपरं कवित्वतिनिधभावस्तमेवोक्तः ब्रह्मत्वात्
 रापानेस्तेयगुर्वंगनागमे ॥ प्रतप्याभारणैस्तेयेपरदारमिमर्शने आभश्यभक्षणे
 चैवकत्वाहरणादुषणो पारुष्येकटकरणेनपद्मेहेनर्थचच प्रतिवादिनदायः ॥
 स्याकर्तानुविवदेत्स्वयमिति आसानिकरणदुषणो पारुष्येकटकरणेनपद्मेहेन
 यैवच ॥ प्रतिवादिनदायः स्यात्कर्तानुविवदेत्स्वयमिति ॥ आत्यतिकप्रतिनिधि
 निषेधाप्यंजनस्तेमग्रहणां प्रत्यर्थिनस्यापितर्थिनः कार्यमाह ॥ याज्ञवल्क्य
 प्रत्यर्थिनाग्रतोलेद्विद्विहितं कलं शंखेवसमीपेनिधायकाशकुशस्पतीमायां

प्र. म.

९ नी३

३ वती

वा वं त्ययोऽथामयोः पुरीशास्यामं सगो कर्णं तमीदाच सरस्वती तीर्था ज्येता निकुं भेस्मिन्
 विशं गुत्रसशासनात् मया सदासरोजाक्षीपमंस्ता शशिप्रभा आगच्छतु सरि ज्येष्ठामं गोया प
 प्राणा शिनालोत्पद्य शपामापमहसां बुजे क्षणा आयानुसं नो देवा कर्मयान स्थिता सदृ
 प्राची सरस्वती धरा पयोस्ती गौतमा तथा चैर्मिलाचैर भागाच सरस्वती कीनथा जं बुकाच (जर्मदा)
 शतं शुक्लिका सुप्रभा तथा विनस्ताच विपाच शर्मदा च पुनः पुनः गोदा न चरी महावती शर्क
 शवर्गं मार्जनी कावेरी कौशिकी चैव नतीया च महानदी विटं का प्रमि शुलाच सोमनंदा च वि
 श्रुता करतो यो वेत्रं दिवि कावेरी का चया आत्रेयं गंगै रणा काश्मीरि हादिनी चया स्वाच १३
 नीच राच त्रासा कन्मा वाशं सिना तथा वसिष्ठा च अया व्याच सिंधु च व्यास एतथा ता १४
 आ चैव त्रिसंध्या च तथा मंदा किनी पुरी तैत्त का लोच र्षा च उडु नीन कुलीतया नील गंधा १५

२ गुणं

म४

श्वरं

व बोधा चरुणं च शशिप्रभा त्रमरे शं प्रभासं च नैमिषं पुष्टं न तथा अषाढं दिदिभार
 त्वं भारभूतं वत्सकुलं हंरिश्चंद्रं परं गुलं मध्यमकेश्वरं आपर्वं तं तानाख्याने जलेश्व
 रमतः परं आ प्रान्तं चैव महाकातेन यैव च केदारमुत्तं गुलं महाभैरवनेव च गयाचैव
 कुतश्चैव गुलं कनखलं तथा विमलं देहासं चं माहें नमो देवं वं का देहो दिच अविष्टं क्लम
 हासयं गो कर्णं भद्रकर्णं च हेमोशं स्थानमुत्तं मेष्ठा गलाहं दिरं वं केतोरं मंडलेश्वरं कालं
 जयवनं चैव देवदारुवनं तथा ॥ शं कुकर्णं तयै वेदस्थलेश्वरमतः परं एतानां पञ्चती र्यानि
 उत्पक्षे अणि सर्वशः नानि सको लि कुं भेस्मिन् विशं गुत्रसशासनादिनि मंत्रेणानुवृत्ती था
 न्पावात्य देवं स्तपयेत् यजमानश्च शक्तिवर्गं था शक्तिजमेव ततो गुरुर्वहे नि न्य सि
 दार्थं घृतपा मसैस्त्र्यं कं मिनि प्राणादि दिशु बलिं दत्वा च म्पदं वस माप मागत्य त्रीता

१२

प्र. ख. रमिष्टमित्यादि न दशलोकपालमंत्रैर्मंडपांतिदिष्टुं हत्वा देवस्या मे चतुसे ब्रह्मणा उप
 १० ख. वेश्पेक्षितवाचयेत् नेभ्यश्चैदक्षिणां दत्त्वा देवेभ्यः पयस्येत् अग्निर्मर्धेति मत्ता यज्ञायता इति
 कषायेः गायत्र्या गोमंत्रेण गंधं क्षाणमिति गोमयेन मानस्तोका इति भस्मना तत्सविगुरि
 ति गंधतोयेन नगः पंचकलशैः पंचदेवत्वेन नमः शंभवे इति प्रथमेन हं सः शुचिषा
 तिदितायेन याते रुदेति तत्तायेन विस्मोर गदमिति चतुर्थेन ब्रह्मज्ञानमिति पंचमेन संज्ञा
 प्य शतं जावेति पूर्वा क्षतपुष्पैः संपूज्य वस्त्रेण गच्छाद्या
 ति. रिमंत्रेण भद्रासने निधाय स्तोत्रं बहिरिति प्रांगं यान् कुशान् आस्तीर्य तत्र प्रणवेन देवं वि
 धाय प्रादुर्मुहं मुखो भूत्वा कुंकुमाक्षेन स्त्रेण लिंगमावेष्ट्य प्रतिमाया मुखं लिंगं स्पृशने
 त्राणि सुवर्णं शलाकया चित्रं देवानां भित्तिर्हर्षेन कल्पयेत् उर्ध्वपथः पथ्यं गतं पद्मं

जलेन

र. ख. मु

र. म.

१०

ना. ७८५ यैर्हस्तेनेति कल्पयेत् ॥ नेत्रमधो त्रिभागेन चान्तिनिकमपिकल्पयेत् तद्वानकश्चित्पु
 रतस्तिष्ठेत् सुवर्णपापसंभक्ष्यभोज्यमादशं च शीघ्रं दशं येत् ततः शिष्यानि होतृद्विषे
 त् उरुर्मधुसर्पिर्ग्रीष्मभ्यजेमं मे गंगे इति मंत्रेण भूक्ष्य पुनर्मन्त्रो मया भ्यां स्नापयेत् यज
 मानः सुवर्णशकं तोस्तानवस्त्रादिकं च शिष्येने दत्त्वा सहिरण्यं गार्ग्यं वै दद्यात् उरुकुन
 रस्यावेधौ भद्रासने देवं स्थापयित्वा कलशेन स उपज्येष्टा इति संस्नाप्य संपूज्य दुर्वाक्षान्
 मूर्ध्नि दत्त्वा प्रार्थयेत् नमस्ते वै सुरेषां निप्रसन्नैश्च कर्मणः प्रभाविता रोषजगद्व्यातीत
 भ्यं नमो नमः त्वयि संश्रुयामीशं नारायणमनामयं ॥ हस्तिनाशेषं चैवैश्च क्रुद्धि
 उक्तासहामवेति नतो देवस्पदस्ति लोहस्ते प्रतिमा चित्मूर्तिं स्तुतं कर्तुं क
 ददि निमंत्रेण वध्नीयात् ॥ सर्वसत्त्वमयं शान्तं परं ब्रह्म सनातनं त्वामेवा लं कर्हि

१५

१८

प्र० २७०

१९

व्यामिवाभवतेममद्विपवित्वावतुभिः कलशैः स्थापयेत्॥ इदमपि इत्याद्येन। अथोदेवा
रिति द्वितीयेन इमंमेगंगइति तृतीयेन तत्त्वामाभानिवृत्त्येन। नतोमिमेइत्यष्टपलमतिक्र
कलशेन॥ वरुणास्येतैभनमिति शुद्धोदकेन नत्सविगुरिति द्वादशपलमोपयकलशेन
आपोहिष्ठेति शुद्धोदकेन। प्रसंघेति मष्टिसंमि नभस्मकलशोदकेन योवइति शुद्धोदके। प
यः यथिव्यामिति त्रिपलसंमिनपंचगव्यकलशोदकेन देवीर्यइति शुद्धोदकेन अथ्वा
यत्वेति षोडशपलक्षारकुंभेन। तस्मारेगमावइति शुद्धोदकेन दधिकावृणाइति पंच
विंशतिपलदधिकुंभेन। संजानइत्युदकेन चतुर्वतीनिसप्तपलचतुंभेन देवस्यत्वे
तिजलेन। मधुवाइति त्रिपलमधुकुंभेन। अथोअस्मानिति जलेन। आशंनौरिति
त्रिपलशर्कराकुंभेन॥ अथोह्यहृतीइत्युदकेन॥ प्रक्षाल्य यज्ञावइति वस्त्रेण

२०

रामः

११

३१

३१

संमार्ज्यसंगंधतेलेनभ्यज्यइदं। देविनियवशालिगोधूमस्त्रवित्त्वचरैरुहस्ययानेरु
शिरातन्त्रनिवक्षकईमेनाउत्तिपेत् यक्षकईमस्तः कस्तुरिकायादौभागोदोक्तुं कुमस्य भागा २
च चंदनस्पत्रयोभागाः शशिनस्त्रिकएवसिक्तः नतोत्रयामंस्वारुलिप्यमानत्रोकेयु
द्विस्त्रुमिनिकलराक्षयेनह्ना पयित्वाअथमसोममिति पंचाम्भतेनच॥ अयंरजावरुणा
उमन्यतांविप्रोयथा संतेपय॥ सिआप्यायस्वम द्विंमसोमविश्वभिरुतिभिः अ
स्वनेसपिष्ठवइति पंचभिः क्षालयेत् गंध द्वाभितेगंधोदकेन यथावइति पंचप
वकयायकलशेन याषधीरित्यौषधीकशेन ३०षधीः प्रतीनिसित्तुष्यकलशोदके
न शांतायथिवातिशांतादककलशेन याफलनीरित्यदफलकलशोदकेन हिरण्य
गर्भइति सुवर्णोदकेन हविष्मतीरिति श्रेणोदकेन धान्यमक्षीति धान्योदकेन स

आ २

प्र० ख०

१२

हस्त्राक्षेणोतिसहस्रधात्कलशेन यदिव्यादितिसर्वावधिजलेन नमोस्तनस्तस्यै
 भ्यदितिपल्लवोदकेन अथैव्याख्यादितिरत्नोदकेन इमंमेगंगे इति नाथोदकेन उ
 नरक्षभिः कलशैः सर्वकल्पितैः समुद्रसंज्ञितैः स्तूपयेत् कथानष्टिन्न इति क्षाशेदकेन
 आप्यायेत्वेति क्षीरकुंभेन न दधिक्रावृण इति दध्नः घृतवन्तीति घृतस्य पयः दधिना
 मितीक्षु रस्य देवं बर्हि रितिसयेदकस्य स्वादिष्टयेति स्वादूदकस्य सरस्वती यो नार
 मितिगर्भादकस्य पुनर्दशाभिः पल्लवैर्लोकपालैश्चैः स्तूपयेत् तत्रैव भित्ति कदंबपल्लव
 कुंभोदकेन अग्न्यदिति शास्त्रं पल्लवेन यथा भित्तिजं रूपं पल्लवेन असेतमिति अशोक
 पल्लवेन तत्त्वैर्यामातिताक्षोणावायो येन इति चरुतपल्लवेन वयं पुं सोमेति वद
 पल्लवेन गमाशानमिति विल्वपुत्रेन ॥ नमोस्तनस्तस्यै भ्यदिति नागपल्लवेन ब्रह्म

बलो ३

ली ३ सुमनः कल ४

४५

हस्तानमिति पलाशपल्लवे नन्ततः समंगलघोषैश्च तुभिः कुंभैरेकेन वा कुंभेन देवं स्तूपयि
 त्वा सुगंधिना सितवस्त्रेण परिभूष्य विश्वतश्चरितिसं कलाहृत्य देवमावाहयेत् एत्थेहि मग्न
 विष्णो लोकानुग्रहकाम्यया यत्तभागं गृह्यारोमं वा सुदेवनमोस्तते हिरण्यवर्णं तिपाद्यमर्थ
 विभ्राडित्याचमनीयं अंबकं भित्तिवन्दनादि वेदाहमित्यपदाने अभिस्त्रेति वस्त्रं वेदाह
 मित्यत्तरीयं इदं विष्णु रितियुष्यं चरुसातिथ्यं चंरुमा मनस इति पञ्चमं घृत इति वेद्यं
 आचमनं उप्याजं विदत्वा नाना प्रार्थनां च हृत्वा स्नानं वेद्यादिर्विशिष्टं नैघादिति देव
 स्तूपनं धिः अथ देवं पुरुषं सत्केन त्वं भूतिर्देवि गोविन्द त्वज्जनि शंजगात्पते त्वमिह सेज
 गच्छ सं उल्लिखेते चोत्थि तं जन दिति तमुत्थाप्य रथमारोप्या सादप्रादक्षिण्येनान्नीयं या
 नमंड पापश्चि मर्दाहस्तं वेद्याः पश्चिमभागे उपवेश्य मधुपर्कं कुर्यात् ततो वेद्यां कुशा

३ वि

१ यो १ नेति प्रवेश ३ सु

१ वस्त्रं

प्र० ख०

१३

भ्य०

रा ३

नास्त्यर्थत उपदिश्यामास्त्यर्थवेधाः एकादिदिविस्मृमधुसूदनत्रिविक्रमावामनोऽग्नि
 यादिकेणे पुत्रीधरणीके शेषमना भद्रामोदरांश्च एतयेत् ॥ शिवादिमतिष्ठायां गुणानामः शंभ
 वाये तिराप्पानिवेश्य भवं शर्वमीशानं पशुपतिं रुद्रं भीमं महान्तं च एकादिकमात्मानयेत्
 ततः शय्यायां दिवं शाययित्वा त्रिभिर्वस्त्रैर्देवमाच्छाद्य देवस्य शिरोदेशे भूमौ सहिरण्यनिष्ठ
 कले शमयो देवीरुपकृत्य इति प्रतिष्ठाप्याप्यायस्वेति मधुसर्पिर्भ्यां देवमभ्यज्य याते रुद्रे
 तिनैव सप्तैरुपलिप्य गन्धादिनार्घ्यं बहस्पते परीक्षितं पत्तिसरं दद्यात् अत्र देवस्य बहस्प
 तेषरीति मंत्रे कंकणबंधनमित्येके ततो देवस्य पादनाभिवक्षः शिरसि विश्वतश्चि
 त्पालं भनं ततस्तदक्षिणां पार्श्वेष्टुत्रं व्यजनं चरणदेशोपादके पार्श्वयोः शान्तिकुभोः आ
 सनदर्शनाद्यं शमक्षभोज्यं जलपात्रादिकं च देवस्य पुरतः स्थापयेत् ततो भस्मदर्भेति ले

ति ४
 शकु
 राम
 १३

रक्षः २

त्र ३

महोत्तर ५

ला ४

रा ५

देवस्य परितोऽर्थप्रकारचयं हृत्वा मंडपादहर्गत्वा प्रतिदिशं लोकपाले न्योगंधादि
 र्वकं वलिं दद्यात् भूतेभ्यश्च अंबकमिति वलिमंत्रस्तु फलं दिग्वासिभ्योऽपि कुंतिदिः भूता
 धिपतिदिग्भ्योऽपि दद्यात् दिक्क्षेत्रपालेभ्यो नैवेद्यं प्रतिदिशं तत आचम्य होमं कुर्यात् तद्यथा
 ॐ परमविश्वनाभने स्वाहेति विस्मवे ॥ अन्यदेवतायां शिवात्मने इत्याधुः अनेनाष्टोत्तर
 सहस्रं तमष्टावंशतिरष्टौ पातिलैर्यथैवै प्रत्येकं फुत्वा प्रतिमायां न्यासं कुर्यात् अंपादयोः ॥
 उद्दृष्टं मंलं तदिति प्रणवंप्रसेत् ॥ भूः पादयोः भुवः हृदये स्पर्शलाट इति व्याहृत्य न्य
 सेत् ॥ अनालुके आमुखे इदक्षिणानेत्रे ईवामे ॥ उदक्षिणाश्रवणे उवामे रुद्रक्षि
 णागं हे क्रमगांते तदक्षिणा नासाग्रे तदवामे एतुर्धृदशनेषु ऐन्द्रोदशनेषु ॐ
 रुद्रो ह्ये ॥ ओम् अथरे अंललाटे अजिह्वाया यत्नविंश सुधौ तनासिकार्या वदशने

१३

प्र. ख.

१५

शिरसि

पुशश्चोत्रयोः षडदरे॥ सकटिदेशो हृदये स्तनाभ्यां लिंगे॥ पफवममदक्षिण बाहौ॥ त
 यदधनवमिन उडठए दक्षिण जंघायां चक्रनम्रवामायां कखगघऽ सर्वांगुलीषु इ
 ति मातृकान्यासः रविचंद्राभ्यां नमो नेत्रयोः भौमाय हृदये बुधाय त्वां धेरे हृत्पतये जि
 ह्वायां शुक्राय लिंगे शनैश्चरयललाटे राहवे पादयोः केतुभ्यां केशेषु रोहिणीभ्यो हृद
 ये॥ मंगशिर से अर्ध्राय केशेषु पुनर्वसवे ललाटे उष्याय मुखे आश्लेषाभ्यां नासा
 यां मघाभ्यो दंतेषु सर्वाफलउनीभ्यो दक्षिणश्रवणोऽ उतरफलउनीभ्यो वामे हस्तायस्तयोः॥ ६५
 चित्राय दक्षिणे भजे स्वात्पैवामे विशाखा भ्यः अर्जुनाभ्यः स्तनयोः ज्येष्ठाभ्यो दक्षि
 णो कुक्षौ मूलाय वामे ॥ पूर्वाषाढाभ्यः कटिपार्श्वयोः उतराषाढाभ्यो लिंगे प्रवर्णाय धनिष्ठा
 भ्यो दक्षणाभ्योः शतभिषं नेत्रे पूर्वाभद्रपदाभ्य उतराभद्रपदाभ्य उर्वाः रेवती

६५

रामः

१५

स १

भ्योऽश्विनीभ्यो जंघयोः भरणीभ्यः हृत्तिकाभ्यः पादयोः ध्रुवाय नाससर्पिभ्यः कंठे मातृ मंडला
 य कटिदेशो विष्णुपदेभ्यः पादयोः नागवीर्ये अंगारयै च नमात्तायां ताराभ्यो रे मङ्गलेषु अ
 गस्त्याय कौस्तुभे इति ग्रहादिन्यासः चैत्राय नमः शिरसि॥ वैशाखाय मुखे ज्येष्ठाय हृदये
 श्रीपादाय श्रवणाय स्तनयोः भार्गवाय उदरे अश्विनाय कक्षां कार्तिकाय मार्गशीर्षी
 य उर्वाः पौषाय माघाय जंघयोः फाल्गुनेय पादयोः संवत्सरपत्रिंशत्संवत्सरपदसर्वं यातुवत्ताय नमः
 इति दक्षिणोर्ध्वतमा दक्षिणेन चतुर्ध्रुवाङ्गुल्यु॥ पर्वभ्यो नमः संधियु॥ क्रतुभ्यो लिंगेषु अ
 होरात्रेभ्यो स्थिषु॥ क्षणाय लवाय काष्ठायै रोमेषु लताय मुखे त्रेतायै हृदये द्वापराय नि
 तंवे॥ कलमे पादयोः मन्वंतरेभ्यो बाह्वोः परपंक्षिजंघयोः महाकल्याय शरीरे उदरे
 गयनाय दक्षिणाय नाय नमः पादयोः विष्णुवत्सर्वांगुलीषु इति कालन्यासः ब्राह्मणाय

१ रूप

प्र. ख.
१५

उल्लोक्षत्रिमासवाकोः वैश्यायुर्द्वयोः श्रुत्याः पादयोः संकरजेभ्यः पादभ्यः॥ अल्लोमनेभ्यः सर्वोपसं
विषु गोभ्योमुखे अजाभ्यः आविकाभ्यः हस्तयोः आम्यपशुभ्यः अरण्यपशुभ्यः उर्वोः इतिवर्ण
न्यासः मेवेभ्यः केशेषु अग्नेभ्योरेमस्तनरीभ्यः सर्वगात्रेषु॥ समुदेभ्यः कुक्षौदेशे इति तोयन्या
सः ऋग्वेदाय शिरसि यजुर्वेदाय दक्षिणभुजे॥ सामवेदाय वामे सर्वोपानिषज्जोहृदये इति
हासपुराणोभ्यः जंघयोः अथर्वागिरसेभ्यः नाभौ कल्पस्तत्रेभ्यः पादयोः व्याकरणाय वक्रैतर्के
भ्यः कंठे नामांसायै निरुक्ताय तद्दृष्टे चूदः शास्त्रेभ्योऽपोतिः शास्त्रेभ्यो नेत्रयोः नातशा
स्त्रेभ्यो भूतशास्त्रेभ्यः ओत्रयोः आयुर्वेदादक्षिणभुजे धनुर्वेदाय वामे योगशास्त्रेभ्यो तद्
दृष्टे । नातिशास्त्रेभ्यः पादयोः वक्ष्यतंत्राय नमः ओष्ठयोः इति विधीन्यासः दिवेमर्द्धि स्तुर्त्स
तो कर्मचंद्रलोकाय नेत्रयोः अनिललोकाय ध्राणे ओम्ने नाम्ना समुदेभ्यो वक्षि दे

समः
१५

३५

प्रारं

शो पृथिव्ये पादयोः॥ इति वैराज न्यासः हिरण्यगर्भाय शिरसि हस्ताय केशेषु रुद्राय तला
टे यमाय भ्रुकुर्धौ अग्निभ्यां कर्णयोः वैश्वानराय मुखे मरुतो वसभ्यः कंठे रुदेभ्यो दंतेषु स
रस्वत्यै जिह्वायां इंद्राय दक्षिणभुजे बलमेवामे प्रह्लादाय दक्षिण स्तने विश्वकर्माय वाम
स्तने नारदाय दक्षिण कुक्षौ अतंतादिभ्यो वामनुक्षौ वरुणाय स्तयोः मित्राय पादयोः विश्वे
भ्यो देवेभ्य ऊरुमध्ये पितृभ्यो जानुमध्ये यज्ञेभ्यः जंघयोः राक्षसेभ्यो गुल्फयोः पिशाचेभ्यः पा
दयोः अस्तरेभ्यः पादांशौ विंशधरेभ्यः पाक्ष्योऽग्रहेभ्यः पादतलयोः मुखकेभ्यः मुदेस्त
नादिभ्यो नखेषु गंधर्वेभ्य ओष्ठयोः कार्तिकेयाय गणेशाय कटिपार्श्वयोः क्षास्त्रोऽग्रहे
पादतलयोः मुखकेभ्यो मुदेस्तनादिभ्यो नखेषु गंधर्वेभ्य ओष्ठयोः कार्तिकेयाय ग
णेशाय कटिपार्श्वयोः इति देवयोनिन्यासः नत्स्याम नर्द्धि कूर्माय पादयोः नृसि

१५

१५

१५

प्र. ख.
१६

३ शि

हायललाटे वराहायजंघयोः वामनाय उमुखे यरसमाग्रहदि रामाय बाहुषु ॥ हस्माय ना
भ्यां उद्गाय जुष्टौ कैस्त्रिजालु निकेशाय शिरसि नाययलीमुखे माधवाय ग्नावाया गोवि
हाय बाहुः ॥ विष्णवे हृदये मधुस्तदनाय पृष्ठे त्रिविक्रमाय कक्षा वामनाय जठरे श्रीधराय
हृषीकेशाय जंघयोः पद्मनाभाय गुल्फयोः रामोदराय पादयोः इति मूर्धन्यासः अथ
मेधाय मूर्ध्नि नर मेधाय ललाटे रजस्त्याय मुखे गोस्त्रिवासकं देहादशाय हृदि श्री
नेम्योनाभौ सर्वजनेभ्यो हस्त्रिण कक्षा सर्वमेधाय वाम कक्षा अग्निष्टोमालिङ्गे अतिरा
त्राय वषट्कारयोः असोयीमाय तुर्बोः षोडशे ज्ञान्वोः उक्त्वा यदक्षिण जंघायां वाज
पेयाय वामायां अत्यनिष्टोमाय दक्षिण बाहौ चतुर्मास्याय वामे सौत्रामण्ये हस्ते
षु पश्चिदिभ्यो गुलीषु दर्शयोभासाय नेत्रयोः सर्वेष्टिभ्यो रोमकूपेषु स्वाहा

हा

रामः

१६

न

१२

कारय वषट्कारयस्तयोः पञ्चमहायतेभ्यः पादांगुलीषु आहवनीमाय मुखे दक्षिण
मयेनमः हृदये गार्हपत्याय नाभौ वैद्यै उदरे प्रावर्षाय हस्त्रिण सुवनेभ्यः पादयोः ५ भ्यो
भ्यो बाहुषु दक्षिण केशेषु इति क्रतुन्यासः अथ मूलमंत्रन्यासः आशुधन्यासः ॥
ॐ शक्तिन्यासः अंगन्यासः इति साधारणाः सर्वत्र वैष्णवमभिहितं त्वत्वं ते धर्मा
य मूर्ध्नि हानाय हृदि वैष्णवाय मुखे ऐश्वर्याय पादयोः खड्गाय शिरसि शाङ्गाय मस्त
के सुसलाय दक्षिण भुजे हलाय वामे चक्राय नाभ्यां जठरे पृष्ठे च शंखाय त्रिमेघपणे च ॥
गहाय जंघयोः जालु नोष्ठ पद्माय गुल्फयोः पादयोः पद्माय शक्तये देवाय खंय पाशाय ॥
य धजाय अंकुशाय त्रिशूलाय चक्राय पद्मायैति शवे इत्याशुधन्यासः लक्ष्मी
ललाटे सरस्वत्यै मूर्धन्यै मुखे प्रीत्यै कंठे कीर्त्यै दिक्षु ॥ शान्त्यै हृदि लक्ष्म्यै जठरे

ते।

प्र. ख.

१७

सा.

ध.

उल्लेख सर्वत्र॥ इति शक्तिन्यासः मूलमंत्रस्यैव हृदये शिरः शिरसि शिखाशिखायां वचस
 वचनयोर्नेत्रे करयोरस्त्रं दक्षिणवामस्तनयोः श्रोत्रस्था यउरसिकौस्तभायां कंठे वनः
 मालायै इत्यंगन्यासः ॐ पादयोः नजानुतोः मोणुत्वे भनाभ्यांगहृदये वकंठे मुखे वने
 त्रयोः स्रुते भो। देमर्द्धिवादक्षिणपार्श्वे यउत्तरे इति द्वादशाक्षरन्यासं प्रतिमायाजीवन्या
 सः तत्र तेनोभावपित्वा बुद्धीप्रियं मनः प्राण पंचकाहंकारशब्दतंत्रादिकं सर्वं योऽप
 रुषभावं संभावयित्वा सर्वेक्ष एवंच भाव पित्वा तत्र तत्त्वत्रयसेत् ॥ तद्यथा आत्मत
 त्वाय नमः आत्म तत्वाधिपतये नमः तत्त्वत्रये नमः पादयोः विधातृत्वाय नमः विधात
 त्वां पतये विष्मवे नमः हृदये शिवतत्वाय नमः शिवतत्वाधिपतये नमः प्राय नमः
 शिराति अथ गायत्री न्यासः सूर्यस्य ॥ तपादी गुह्ययोः त्सु च योः विजय

सं ५

रामः
१७

दने

को २

योः तु नानुतोः वडुवोः रेणुत्वे ० एण च षण्योः वकंठे देहो भनाभौ गोजठरे देहस्तन
 योः वहृदये स्पकंठे धीवां मता लुहो हि नासिकात्रे धिवक्त्रयोः योभ्रमः चोला लाटे
 नः हृदयदिशि प्रदक्षिण दिशि चोपस्थि मदिशि ॥ उदंत्तरदिशि ॥ माहर्द्धि त्सर्वत्र त
 त्सविगुहृदये चरेणियं शिरसि भर्गो हवस्पधीमहिकवचे धियो योनः नेत्रयोः प्रचो
 दयात् अस्त्रे इति गायत्री न्यासः अथ मंत्रन्यासः अग्निमालेपादयोः
 हृदये त्वाणु च योः शनः जानो च हृदयंतरे वडुवोः स्वस्तिनः जठरे दीर्घायुत्वाय हृदये श्री
 अथ कंठे त्रैतारं वक्त्रे ज्येष्ठकं तनयोर्नेत्रयोश्च मूर्धनं मर्द्धि अथ द्वादशाक्षरानारा
 यणस्य मर्द्धि न्यासः ॐ के रावाय शिरसि ननारायणाय सुखे। मोमाधक्य
 जीवायां भगो विंशय कंठे गविष्मवे हृदये वमधुसूदनं यकुक्षौ क्रमाय कथो वा

५ अग्नया होति तं पंगः

देवि

प्र. ख.
७

सा.

प्र.

उल्लेखसर्वत्र॥ इति शक्तिन्यासः मूलमंत्रस्य तद्द्वये शिरः शरसि शिखाशिखायां वचस
वचनयोर्नेत्रे। करयोरस्त्रं दक्षिणवामस्तनयोः श्रावत्सायं उरसि कौस्तुभायां कंठे वनः
मालायेत्यङ्गन्यासः ॐ पादयोः नजानुतोः मोगुत्वे। भनाभ्यांगहृदये वक्रं ठेते मुखे वाने
त्रयोः स्रक्तेभो। देहं ध्रुवादक्षिणपार्श्वे यउत्तरे इति द्वादशाक्षारन्यासं प्रतिमायाजीवन्या
सः तत्र तेनोभावपित्वा बुद्धिप्रियं मनः प्राणं पंचकाहंकारशब्दतन्त्रादिकं सर्वं योऽप्यु
रुषभावं संभावयित्वा सर्वं क्षणं च भावयित्वा तत्र तत्त्वत्रयं न्यसेत्॥ तद्यथा। आत्मत
त्वाय नमः। आत्मतत्त्वाधिपतये नमः। तत्त्वत्रये नमः। पादयोः विधातृत्वाय नमः। विधात
त्वाय नमः। पतये विस्मवे नमः। तद्द्वये शिवतत्त्वाय नमः। शिवतत्त्वाधिपतये रुद्राय नमः।
शिरश्चाति अथ गामत्री न्यासः सूर्यस्य॥ तपादोगुह्ययोः त्सुगुह्ययोः विजंघ

सं ५

रामः
१७

योः तु जानुनोः वडवोः रेगुत्वे। एतद्वर्णयोः यंकटिदेशे भनाभौर्गजद्वरे देहस्तन
योः वरुहस्ये स्पर्शकं धीवाम्। तानुदेशे हि नासिकाग्रधिवक्त्रयोः योभूमद्योल्लाटे
नः रूर्वादिशि प्रदक्षिण दिशि चोपस्थिमदिशि॥ उदत्तरदिशि॥ याम् ध्रुवसर्वत्र त
त्सविगुह्ये चरेणियं शिरसि भर्गो देवस्य धीमहि कवचे धियो यो नः नेत्रयोः प्रबो
दयान् अल्ले इति गायत्री न्यासः अथ मंत्रन्यासः अग्निमालेपादयोः
द्वये त्वाण्कयोः शनः जान्वो बहूद्रथं तरेदुवोः स्वस्तिनः जग्ने दीर्घायुत्वाय हृदये श्री
श्रुते कंठे त्रिगारं चक्रे अंबकं तनयोर्नेत्रयोश्च मूर्धनं मूर्ध्नि अथ द्वादशाक्षरं नारा
यणस्य मूर्तिन्यासः ॐ के रावाय शिरसि ननारायणाय सुखे॥ मोमाधुनाय
आवायां भगो विंशत्यकंठे गविस्मवे दृष्टे वमधुसूदनं यकुक्षौ क्रमाय कचो बा

या २

* अग्न्यावाहीति तं पयोः

तेजो

नमो

न१

प्र. ति.
१०

करणा यनमो वलायनमो वलविकरणा यनमो वलमथे मये नोमः सर्वभूतस्म
नायनमेनमो न्मनायनमइत्यं गुह्यनामिकायोगेन गुह्ये सचो जातं प्रपचा
मिसघोजाताय वै नमः भवे भवेनाति भवे भवस्वमां भवोद्वायनमइतिक निधि
कां गुह्य योगेन पादाद्वारभ्यमस्तकोतं पावन्मति व्यापकत्वेन ब्रह्म न्यसेत् तत्
ईशानः सर्वविधानां नमइति शशि नीमुपरितन्मर्द्धि ईश्वरः सर्वविधानां नमइति
कल्पितं चंद्रोभयं दलं पर्वमर्द्धि ब्रह्मलोधि पति ब्रह्मानमइति दुष्टा दक्षिण मर्द्धि
शिबो मे अस्तनमइति म रित्या मुत्तरमर्द्धि सदा शिवो नमइति ज्वालिनी पश्चि
ममर्द्धि ततस्तत्पुरुषाय विप्रं नमइति पर्ववै शांतिं महादेवाय धामहीति दक्षि
ण वक्त्रे विधांत त्रोरुद्रकत्त रवक्त्रे प्रतिष्ठा प्रवीद्यादिति पश्चमं क्रेधति मि

अथेनमस्तकोतं

राम
१०

नमो

तिलुरुषकला चतुष्टयपासः ततो घोरैभ्यो नमइति तमां दृश्ये। अथ घोरैभ्यो नमइ
ति रजामुरसि घोरजामैस्वंधयोः घोरतरेभ्यो निनामो सर्वेभ्यः सर्वेभ्यैकुक्षौ सर्वे
र्चभ्यो मत्पत्येष्टे नमस्ते अस्तु कथायं वस्तुसि रुरुरूपेभ्यः पायेउरसि इत्यष्टाव
घोरकलां वामदेवाय नमइति रजामुखे ज्येष्ठाय नमइति लिङ्गे श्रेष्ठाय नमइति
दक्षिणोरे॥ रुद्राय इति पा लां वामोरे कालाय नमैतिका मोदक्षणा जानौ कलविक
रणा यनमइति संजा विन्ये वामजानौ वलविकरणा मक्रियाये दक्षिण जंघायां व
लाय दक्ष्ये वामजंघायां वलछायाये दक्षिणचि ममयनाय धात्रौ वामसे
वि॥ सर्वभूतं मनाय नम इति भ्रामणीकधां॥ नमोनमइति शोषणा दक्षिण पाध्वं
उन्मनाय नमइति वामपाध्वं इति त्रयोदशकलाः सुघोजातं प्रपचामिनमइति

२६

जग

प्र० ति०

२७

५ हं

२५

ऋक्षि वामपादे॥ भवेन इतिदि तिं दक्षिण पादौ अभवेन इति लक्ष्मी वामपादेनानि
भावेन मइति मेधांनासायां भव स्वमानं इति कांति शिरसि भावन मइति स्वधां
क्षिण बाहौ उद्भवानम इति मभां वाम बाहौ इति सचो जात कलाष्टकं वतस्त
माधाः सबाः कला अत्र विशिखितिकलां रन्यास भावनां हत्वा मुद्राश्च मद र्षवि
बादेवं हं संसंपाद्यं सहं सेति हृदयादिन्यौ कुर्यात् अथ नृसिंहे नृसिंहे उग्ररूपजल
ज्वल प्रज्वल प्रज्वल साह इति मंत्रः नारसिंहीयदास्थाप्या त्वं स्पनिशा रामे छ
त्रिमं वा यसाक्षादपश्यं दत्वा वलिं हरेत् एवं न्यासं हत्वा परमेष्ठिने नमस्कृत्य
निद्रामावाहं म्यहं मोहिनी सर्वभूतानां भवमकारणं विरुपाक्षो शिवेशां तैविकु
मार्ये को न मानसे श्रमति श्वाधा त्वं वे आगच्छ सुवने श्वरि नमः सत्वरजो वते।

रामः

२०

श्राग हत्वं मोहिनी वासुदेव हिते कल्ले कल्लो वरविभूषिते श्राग हत्वं तान हं समसंसार मोहिनी तदुक्तं होदेः २

आगच्छ त्वरवारिणि मनेषु हिरंकारः संहारस्त्वं सरस्वति शब्दः स्पर्शश्च रूपं
चरसो गंधश्च यंत्रं मः आगच्छ गृहं संक्षिप्य मोहं शनिधिनि भव स्योत्यतिहेतुं संया
वदाभूत संस्तवं। उवः कल्याण संस्थायावससे त्वंचरे भगि श व्याप्रसप्तस्वपासुदे
वस्पृशासने त्वं प्रतिष्ठासि वदेविमुनि योगिसुमुत्थने पितृदेवमनुष्याणां सुयक्षो
रगंक्षुसां पशुपक्षि मृगाणां च योगमायविवर्द्धने वससे सर्वसत्त्वेषु मोतेव
हितकारिण सहसा विप्रमूर्तिवंचनं भ्ये स्थानगोचरे विरानासा उदेदेव कं देने कं देने
श प्रतिभावयमांसवं मान्दये विमुदरि इदुन चं मया दत्तं एते मे प्रतिगृह्यतां उ
पमागात्य रमं यदि तिमं त्रैयंतसाः एजाविधेः स्मृतः निद्राकलशे निद्रां एज
यित्वा लोकापालमाहृत्वेन पालयते भ्यो वलिं हत्वा स्थाप्य देवं शप्यातः प्राच्यास्त

प्र. ति.
२१

सर्वतोभद्रे एजमेत्। विष्णुश्चेद्बुधशारे वक्रमध्वेष्टद्वेपमेष्टमं त्रेण देवं निवेशयेत् ॐ हुं ह्रायनमः इति कर्णिकायां ह्रस्वजयेत् विष्णवे नम इति शिरः पर्वपत्रे कृत्वा ह्रायनम इति शिखां दक्षिणे कृत्वा ह्रायनम इति कवचं पश्चिमे चक्रिणे नम इति कर्णिकामुत्तरे शंभवाय नम इति गायत्रीमण्डपे हृदये विजयाय नमः सवित्रामायाय नमः ज्योतीरूपाय नमो नैत्ये चक्रिण्याय नमः शार्ङ्गाय नमः चक्राय नमः शंखाय नमः पद्माय नमः हृदाय नमः शार्ङ्गाय नम इति तृतीयावर्णः अथ मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३
जल मूर्त्तये नमः अग्नि मूर्त्तये नमः अग्नि मूर्त्तये नमः अग्नि मूर्त्तये नमः अग्नि मूर्त्तये नमः शनीय ३
यजमान मूर्त्तये नमः यजमान मूर्त्तये नमः अर्क मूर्त्तये नमः अर्क मूर्त्तये नमः शनीय ३
त्यधिपतये नमः द्वाय नमः जल मूर्त्तये नमः जल मूर्त्तये नमः शनीय ३

पिंगलास्त्रं वामध्वे शनिगर्भावर्णं आराधयत्वा देवकमेकैकं शब्दात् ३३ ॥ कामाध्वगेविं विष्णुमधुसूतं त्रिविक्रमवामं तच्चोभयं हृदी केचपमनामशानोदरं ॥ ३४ ॥ अथ मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३

अथ मूर्त्तेशाः

जल मूर्त्तये नमः जल मूर्त्तये नमः वायु मूर्त्तये नमः वायु मूर्त्तये नमः शनीय ३
नायः इन्द्र मूर्त्तये नमः इन्द्र मूर्त्तये नमः ह्रायनमः ह्रायनमः शनीय ३
तये भामायाय नमः इत्यष्टौ मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३
तदा ह्रस्वैः पृथिवी मूर्त्तये नमः पृथिवी मूर्त्तये नमः वायु देवाय नमः अग्नि मूर्त्तये नमः जल मूर्त्तये नमः अर्क मूर्त्तये नमः अर्क मूर्त्तये नमः शनीय ३
मूर्त्तये नमः यजमान मूर्त्तये नमः यजमान मूर्त्तये नमः वायु मूर्त्तये नमः अग्नि मूर्त्तये नमः शनीय ३
मूर्त्तये नमः मध्ये ह्रायनमः ह्रायनमः इति शैवे पंचम मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३
मूर्त्तये नमः मध्ये ह्रायनमः ह्रायनमः इति शैवे पंचम मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३
मूर्त्तये नमः मध्ये ह्रायनमः ह्रायनमः इति शैवे पंचम मूर्त्तेशाः पृथिवी मूर्त्तये नमः शनीय ३

प्र. ति.

२२

नर ३

ए सहस्रमष्ट शतं वाहिरपगर्भ इति कुंडः समापे संस्थाप्य शांति कयोष्टि कैर्भन्नेर्यथा वि
 भागं सन्नत्विजुडयात् प्र ति कुंडमेकैकं नत्विक् मूर्ति परत्तत्तमंत्रेण एव; शन्नो वातः श
 न्न इन्द्रा मी शन्नो देवा रिनि शांतिका मंत्राः पृष्टि एवान् गय स्थानः च्यवक मि ति योष्टिकाः त
 तो मूर्ति पाः पूर्व कुंडे पलाशसमिधामष्ट सहस्रमष्ट शतं वाति तैर्वा अग्नि मी ल इति
 जुड यः इवेति दक्षिणे आन आया हति पश्चिमे ॥ शन्नो देवी दिक् चत्तरे यदाष्टो
 कुंडानितरा ॐ वेषडित्याग्नेये दशप्र एवात्स हद्रा यन्त्री चोक्ता नैर्वत्ने जानवै स इति
 वायवे नमो ब्रह्मण इ ती शान कुंडे मूर्दानं दिव इति पूर्णा कुटिं गुडयुः अर्घुति सं पातात्
 शांति कल शेकुंड समी पस्थि पात येयुः ततो मूर्तिः पलोक पातः मः समिष्टि र्धनेन
 ति वाष्ट सहस्रमष्ट शतं वा दूतमित्यग्नि मूर्तेः यः पश्चात्तामित्यग्नि मूर्ति पतेः पश्चपतेः

२१

रामः

२२

उद्भूयः नेषां मंत्रात् सोताष्टि योति दृष्टि वी मूर्तेः अवोरे अर्पति मूर्ति पतेः शर्वत्स इन्द्रा योति इतीदं स भिं ३।

वी

३३

अग्नि आयाहीत्यग्नेः असिहि वी रे नित्यजमान मूर्तः तमिंद्रं जोहवी माति यजमान म
 त्रि पते रुद्रस्य यमाय सोम मि ति यमस्य इत्यग्नि मिति स्तु मूर्तेः अस्वो एजान मि ति
 सूर्य मूर्ति पते रुद्रस्य असु च्यंतमिति निजनेः आयो हति जल मूर्तेः विभूषमिति
 जल मूर्ति पते भवस्य इमं म इति वरुणा स्या वात आवाति ति वायु मूर्तेः तर्मशन मि ति
 वायु मूर्ति यते शानस्य अने नि युद्धि योः वयः सोम सोम मूर्तेः इंद्रं तं भुं भे ति सोम
 मूर्ति पते र्महा देव स्या अभित्य देव कुं वरस्य आदित्य त्व स्पे ति य मूर्तेः मृगो न भी
 मः स्व मूर्ति पते भो मस्य अ भित्वा देव स विनरी शानस्य ततोष्ट सहस्राष्ट शत
 ततोष्टः स्थाप्य देवता विंगके त मंत्रेण च तेन ति तैर्वाष्ट सहस्रमष्ट शतं वाष्ट

२१

मिति

प्र. ति.

२४

४ दुं

५५५

भूत्यसंख्य गोमयमिति सप्तकमायेपेसहदेवीविस्तृक्ता भंगराजमहावधिश
मीशना वरीगुड्ची श्यामाकमित्यष्टकं याम्ये कर्त्तुं एगफलनारिकेरवित्वना
रिंगमातुलंगं वदं मत्तकमिति फलाष्टकं नैर्कृते मंत्रसाधितं पंचगव्यं वाहणो श
सुं वराश्वत्थं न्यगोधपलाशकषायकं वायव्येशं खण्ड्यं सहादेवी वलाशाना वरीकु
मारीगुड्चीया आनिम्लाष्टकं सोम्ये वल्मीकादि सप्तमृतिकाई शानकुंभे नि
धाय हिं रिणा मिति मध्यकुंभानमि मंत्रशेषानां धोदक एतेनान्मूलं मंत्रेणाभि
मंत्रस्त्रेण वेष्ट्यांतर्वहिरधस्तादूर्ध्वं च प्रासादं पंचगव्यं नम्रोक्ष्य मूर्धनं दिव्य
निवल्मी कम्पदाविलिप्यस्तपुं ज्येष्ठा इती शानदि कुंभमृतिका कुंभेन सप्त
चेत् ॥ मरायने निवाय च कषा कुंभेन पयः पृथिव्या मिति वाहणे न पंच

४ राणवर्णाह

५

२५

शमः

२४

गव्यकुंभेन वाः फलिनीरिति नैर्कृतफलकुंभेन । हंसः सुविषदिति सौम्य स्थमूलकुं
भेन विष्मोरशट्मिति पूर्वकुंभेन । सोमं रजानमिति वृद्धिस्थकुंभेन ॥ विश्व न
श्वक्क रितियाम्य कुंभेन नमोस्तसर्वेभ्य इति मध्यमकुंभेन इन्द्रायः प्रवहत्यष्ट
भिः एवादि क्रमेण प्रसादं स शिवं स्नापयित् एकाशानि कुंभं स तु गंधोदक एरि
तेनैककलशेन देव्याय कर्भणे धंधमिति संमोक्ष्य स्त्रेणावेष्ट्य स्नापत्वा दिव
रूपं प्रासादं चिंतयित्वा पताकादिना शोभयत्वा गंधादिना एज्जयित्वा तस्याधस्तादूर्ध्व
संचिंत्य मंत्रेणाग्रासादमधिवासयेत् नद्यथा ॐ ह्रीं सर्वदेवमया चिंत्य सर्वरजो
ज्ज्वाहते । पावघ्नं हंसं स्वना वदन् स्थिरो भवेत्पुं धिवास्पिंडिकावाहन परि
वारदिवतानां नत्त नमः वैः प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याकं हो मंतिजैः हत्वा

२५

३३

५५५

१५५

प्र. ति०

२५

४ म

मूलमंत्रेण चर्चोत्तरं शतं दुत्वात्तस्योगविस्सुगायत्र्याऽ ग्याहारेण विस्सुगा
यन्पाचरुं भ्रपापित्वा देवाय निवेद्य दशत्रासुणा न भोजयित्वा विस्सुमे प्रायत
मिति वेदेन तत्र आचार्य्याय धेनुस्तरात्रौ जागरणं कुर्यात् इति प्रासादाधिवा
सनं अत्र ज्येष्ठमध्यं कनिष्ठानां प्रतिमानां सप्त एव पंचरात्रं त्रिमेकरात्रं स
द्योवाचसंतम धिवासयेदिति पक्षतिकाः अत्र श्लोकाः अनेकदिन निर्वर्त्य अ
धिवासनं कर्मणि हि मानद्यौ सहस्राणि विदध्या रत्नदयं ययक ॥ तस्मिन्नेकाहनि
वर्त्य कुर्याद्द्व्योत्तरं शतं प्राग्वच्छर्णाहुतिं दत्त्वा स ह्येयं ति हारपाः यक्षप्रतिदिनं हारम
द्योत्तरं शतं शतं ॥ दशिको मूर्तिभिः कुर्याद्वाचसंतं समाप्यते ॥ संध्यासु ति स्तुव
ति मंत्रैर्दधाद्योदितैः आचार्ये दक्षणाया त्रिविभ्यश्च स्वशक्तिः भोजनं च त

रात्रे

५

रामः

२५

६

५

थान्येभ्यो देव्यं वित्तउत्सारतः विनाधिवासनं यत्तः सतोपिनफलप्रदंति ॥ ततोऽ
रुर्वहर्निर्गन्धमासाराभिमुखो भूत्वा तं देवरूपं ध्यात् तथा हि पादोपादशिवात्
स्यजं धापा रोध्मुच्यते गर्भश्चैवोदरं शोभं कटिश्च कटिमेखला स्तंभाश्च बाह
वोऽंशे माघं ठानिह प्रकीर्तिता ॥ दीपः मारुगोस्पविज्ञेयः ज्वरे योत्थपानो जलनि
र्गमः ब्रह्मस्थानं युस्ति च तन्नाभिः परिकीर्तिता तद्वत्प्रपिण्डि कैशेया प्रति
मायु रुषः स्मृतः पादचारस्त्वहं कारेज्योतिस्तच्च स्मरुच्यते ॥ तदूर्ध्वं प्रहृति
स्तस्य प्रतिमात्मा स्मृतो बुधैः तलकुंभादधो हारंतस्य प्रज ननं स्मृतं
शुकनासाभवेन्नासागवाक्षः कर्ण उच्यते कायपाली स्मृतः संध्याया
वाचामलसारिका ॥ कवशस्तशिरोशेयं मज्जादिप्रसंहितं ॥ मेधैव सु

प्र. ति.
२६

धां विधात्रने पोमां सस्यते अस्थोनि वशिवास्तस्य स्तायः कीवाद्यं स्मृताः चक्ष
वीशिखरास्तस्य धजाः केशांप्रकीर्तिताः एवं पुरुषरूपं ध्यात्वा च मनसा सुधीः प्रासा
दं पूजयेत्पुष्पाधुजगंधादिभिः शुभैः स्तूत्रेण वेष्टयेद्देववासस्तत्पत्तिकल्पयेत् प्रासा
दमे प्रभयार्चं धाहं चाप्रमंडप इति वनः कुंडे वा स्तोष्यते इति मंत्रेण शोच्यते शतं
रुत्वा दैवमंत्रेण च रुत्वा पूज्यते इत्यंतं सर्वं हत्वा दिग्बलित्वा चात्मानं निवेद्य प्रासा
दमे न यत्र तु स्वयं भूदेवः प्रागेव प्रतिष्ठितः प्रासादश्च नूतनस्तत्रापि नूतने
मंडपं हत्वा पूज्यते : उवाच ह वाच न नां देवा इह प्रतिलोकं मंडपस्थानं त्वि
भ्यं पूजयिष्ये कुरुयां च पुरुषैर्ध्यातुं देवता मंडपं कृत्वा धारतुं देवता पूजनाग्निप्रति
ष्ठापनां कृत्वा ज्ञानोत्तरं यत्तु शिव्यादिवस्तु भो देवाता धारतुं देव हो मे काशीति

६५

५३

राम

२६

ह. म.

क. २

१८

कलशस्थापनानिष्ठत्वात्तैः प्रसादं क्षालयित्वा यजमानमभिषिच्य प्रसादमुत्तरेदि
त्येतावनेव विधिः अयमंडपादुत्तरतः पूर्वस्थितैः शान्तिकलशादिजलैः सपरिकारं
यजमानमभिषिच्येयः तत्र आचार्यमूर्तिपद्मासुरास्य पत्न्यादीन् परितोष्य प्रासा
दोत्सर्गं कुर्यात् । तत्रमा सपक्षाद्युल्लिख्य इमं शिलेष्टकास्त्रादि निर्मितं वलेभीज
गतीप्रकारपरिवारगोपुरपरिवारदेवतालभ्यसंयुतं तत्तद्देवलोकाकामः कुलद्वयानु
ग्रहायामुकदेवताप्रीतयेह सुखरजामनिकुशयवजलानिष्टि स्मरेयं नत्वा ब्राह्मणाभो
जयेदिति ततः प्रातराचार्यो मूलमंत्रेण मूर्तिमूर्तिपतिलोकपालमंत्रेण प्रतिदेवत
मष्टशतं मष्टाविंशतिवाक्यं कुर्यात् कुंडे हत्वा धिवासिनां कर्मशिलां ब्रह्म शिलापि
ठिकां च प्रतारमिति गृहीत्वा विघ्नापार्थं मूलमंत्रेण यज्याद्व्याहृयास्त्रमंत्रे

२. ७

प्र. ति. ७
२७

(ग) शंताती येनवा प्रासादमम्फस्यमहांद्रुतिर्भेणोल्लिख्यास्त्र. पूतजलेन पुन. प्रोक्ष्य
प्रासादस्यहारस्यचमध्याधै येनयवाहै नवे शानीमुत्तरीवाश्रित्य स्नानादिसंस्कृताकू
र्मशिलां प्र शा. वेनपंचरत्नोपरिनिधाय तद्गुप्ते सौवर्णकूर्माद्वारसंमुखनिधाय
तदुपरिस्नानान्पस्यषष्ठिशतदूर्त्तयुतां पंचचत्वारिंशदूर्त्तयुतां वा ब्रह्मशिलां मे
धिवसित्तानिंध्यात् ॥ ३० नमो व्यापिनिस्थिरे अचले ध्रुवे ३१ श्रील स्वाहेति मंत्रे
रा. यथा शक्तिसंघज्वात्वेव परमाशक्तिस्त्वेवा शानधारिका ॥ शिवाज्ञया
त्वया देवि स्थातव्यमिह सर्वदेति प्रार्थयेत् नमो वर्णनेनमः पदाध्यनेनमः
मंत्राध्यनेनमः भुवनाध्यनेनमः तत्त्वाध्यनेनमः सकलाध्यनेनमः इति
सकलमध्यानं तद्वारुणध्यायेत् ॥ ततः पुराणा हवाचनं छत्वा मूलमंत्रे

रामः
१७

१ पंचय. ग. रिंश. सु

१६५५

एणोत्तरशतं तु त्वाय इच्छिंशत्तुं वा । ब्रह्मशिलागर्त्तेषु प्रादक्षिण्येन संहस्तेन गत्वा
 न्यासं कुर्वीत । पञ्चमं ब्रह्मशिलोपरि भागेष्वप्यभ्रां पिंडिकां पूर्वपश्चिममानेन
 प्रासादे सौम्यं प्रणालीदक्षिणोत्तरं । नने पूर्वप्रणालीध्रुवस्तत्केन निधाय देव
 पत्नीलिंगके । नमंत्रेण पिंडिकामभिमंत्रयेत् । तत्र विष्णोः स्थापनायां पञ्च तै
 रुद्रस्य गौरीर्निमाय ॥ सरस्योष्णस्तुत्रमिदं ततः । आत्मतत्वाय नमः ।
 आत्मतत्वाधिपतये क्रियाशक्त्यै नमः । विधीतत्वाय नमः । विधातत्वाधिप
 त्यै ज्ञानशक्त्यै नमः । शिवतत्वाय नमः । शिवतत्वाधिपत्यै इच्छंशक्त्यै नमः ।
 इतितत्त्वन्यासः । प्रतित्वं मूर्तिं मूर्तिपति लोकपालान् विन्यसेत् ॥ ततः पिंडि
 काया माधारशक्त्यै नमः । त्रिविन्ध्यस्यानंतासनतत्त्वभ्यां नमः । आसनशक्ति

प्र. वि.

२८

६१
भ्योनमइत्फक्काभ्यर्च्य ॥ सर्वदेवमयीशानि त्रैलोक्यात्सोकाग्रिणः त्वोप्रतिष्ठापयत्
मन्त्रमंदिरेविश्वनिर्मिते ॥ यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावदेषावंसंधरा तावत्त्वंदेवदेवेशि
मंदिरेस्मिन्नस्थिराभवेति तां संप्राप्य प्रशावंश्च भवेवात्येषोऽशस्वरान् ॥ तेषां प
रितो व्यंजनानिन्यस्यश्च भ्रातरत्नादिनिन्यसेत् यथावा त्वपरिधौ यवप्रीहिनि
ष्पावप्रियं गुणितलप्रापनीवारशालिसिद्धार्थकान् च त्रैवेदमूर्धंशं खस्कंदिकपुष्प
रागचंद्रकंतेरनालपप्ररागान् मनः शिला ॥ ३॥ रितालो जनश्यामांजनका
मीससौराष्ट्रीरेचना गौरिका पारदात् ॥ स्वयं र्ण्यताम्ना पसन्नपुसीसकं
स्फारकूटनीक्षालोहानि श्वेतरक्तचंदनागरुभर्जुनीशारवैष्मवीसहदेवील
क्ष्मणाचेति तत्रवाजानामभावेयवान् रत्नानामभावेवज्रं धातूनामभा

मो. ३. ५

३

रामः

२८

५५

वेहरितालं ता म्नाघभावेस्ववर्णां औषधानामभावेसहदेवी स्यसंशिते ए
वविन्यस्तानोरत्नानांदिपालमंत्रैरालंभनंलत्वा एशिवा मेरुकूर्मवाहनानिसौवर्णा
निहारेन्मुखा निपारदं च तस्मिन्मध्यश्च श्रे निधाय गुणुलरसेनरत्नादिकं स्थि
हृत्य मधुपायसेनश्च नमउल्लिख्य वस्त्रेणाच्छाद्य कवचेनावगुण्या रत्नमंत्रेणा सं
रक्ष्य गृहवैप्रतिष्ठे प्रशादमभिषिच्येद्भदिभ्यो वलिंदत्वा च मेत एव पिंडिकां प्रति
ष्ठाप्य मंत्रसादाद्बुहिर्दिक्षु स्थंडिलानि संपाद्य संरक्षेत् तत्र स्थंडिलानां मीशानां भागे
षुकलशान्मंत्रं वक्षिन्पुष्पानि प्रणम्य प्रतिस्थ्यं डिलं पलाशं तासमिधामद्योतर
सहस्रमष्टशतं वा मूलमंत्रेणाहुत्याग्नेन च नारायणाय विमहेवासदेवाय धीम
हि

त्य

प्र. ति.

२०

न ५

रं ॥ गणेशं च वरुणाभस्थं च स्थापयामि त्रिलोचनं ॥ अथ वरुणाः ॥ अत्र विभिः
 संस्तुतं देवं च त्वं वक्रं जटाधरं ॥ पितामहं महाप्राज्ञं स्थापयाम्यं बुजोद्भवं ॥ अथ स्तु-
 र्यस्य ॥ सहस्रकिरणं शान्तं असुरेण त्रैलोक्यं ॥ पप्रहंस्तं मोहार्द्रं स्थापयामि दि-
 वाकरं ॥ ततो देवस्य हृदयं स्पृशन् जयेत् ॥ तद्यथा ॥ विष्णोः पुरुषः स्तुतः ॥ रुद्रस्य
 रौद्रं ब्रह्मणो ब्राह्मणं ॥ रवेः सौरं ॥ अन्येषां तत्प्रकाशं नमो ॥ जपित्वा प्राणवस्थान्ति
 शिरसि हितां गायत्रीं प्राणस्तुतं जपित्वा ॥ सान्निध्यं कुर्यात् ॥ नमस्ते त्वत्कृतं संग-
 यसंतोषश्च मात्मने ॥ ज्ञानविज्ञानरूपाय ब्रह्मणे जोति शालिने ॥ पुण्यनिष्ठां तवे-
 गायपुरुषाय मह्यमात्मने ॥ अव्यक्ताय एरण्यविष्णोः सनिहितो भव-
 भगवं देवदेवेश त्वेपिता सर्वदेहिनां ॥ त्वया व्याप्तमिदं सर्वजगत्स्यारजंगमं

राम

२०

त्वमिन्द्रः पावकश्चैत्यमो निःकरिव च वरुणाभास्तः साम ईशा ॥ प्रभुरव्ययः यु-
 त्पणभगवत्स्वयाव्यासचराचरं तेन रूपेण देवेनाऽन्यथासिन्निधो भव स्वयं
 आदिसंयुक्तो लोकानुग्रहकाम्यया ॥ अत्राव्याप्तं महादेव भवसिन्निधो सदा
 सूर्याचंदमसौ यावत्कालिष्ठतिमेदिना ॥ तावत्तयान्नदं दशस्था तव्यस्वरूपा प्रभा-
 इति ॥ अथ स्थापितं परिवारदेवताः ॥ नक्षत्रमहाकालरुषभं गिरिहस्तं
 विनायकं विष्णुब्रह्मयज्ञं च द्वाभ्यां यमनिर्ऋतिवरुणवायुसोमना ॥ सरसो गण-
 गंधर्वगुह्यकविद्याधरादीनरुद्रस्य ॥ ब्रह्मणो विष्णो वा दयः परिवारदेवताः ॥ विष्णो ब्रह्मा
 दयः ॥ एवं च दीविनायकादीनामपि परिवारकत्वेन ॥ ततः कुंडेष्टगोहमः ॥ ततः पूर्वदिश-
 हृदयमंत्रणा व्याहृतिविशानिकदक्षिणमन्त्रेण पाश्चिमेशिन्वा मन्त्रेण उत्तरकवचमंत्रेण

प्र.म.

पुनःसुखंउऽस्वमंत्रेणलि

39

आचार्यकुडेनेत्रमत्रेणेति तत्त आयुधमत्रेहुताप्रार्थयेत् तद्यथा लोकानुग्रहेहवर्थास्ये
रीभव सखासनः सोन्निध्यहि सदादेवप्रत्यहपरिवर्तय माभूयुजाविरामोस्मिन्
यजमानः समुद्धृता संपालयसदोराष्ट्रसवोपद्रववर्जित क्षेमणश्चिन्मनुलोसखम
सख्यमश्रुता इतिसंप्राप्यविधिना देवसांगं समर्चयेदिति ततो बहिरिद्रादीन्
तत्त नाममंत्रैस्स्थापयेत् विष्णुश्चंद्रप्रवंडजयविजयादीन् शिवश्चन्द्रदिमहा
काल भृंगिगणेशादीन् सूर्यश्चंद्रविंगलमाठरगणान् अथाश्वस्यवाहनादीन्
जयेत् यस्यसिंहाशयुक्तायाध्रभूतास्तथोरगाः क्रययो लोकापालाश्च देवस्वर
स्तथार्षः प्रियागणमातरश्च सामो विष्णुपितामहः नोगायक्षास्तगंधर्वायवः
यानभश्चराः तमहं व्यसमीशां वरिष्ठं रुद्रमुमापतिं अवाह्यामिसगणं संपत्तौ कुरु

ध्वजं आगच्छ भगवन् रुद्रानुगृह्य शिवो भव शाश्वतो भव जाम्भे गृह्णतु नमो नमः
ॐ सागतमनुस्वागतं भगवते नमो नमः सोमाय सगणाय सपरिवाराय प्रतिगृह्णातु
भगवान् मंत्रपूतमिदमप्यपाद्यमाचमनाय मारुतं ब्रह्मणाभिहितं नमो नमः स्वाहा
आगच्छ भगवन् तिसृषु कामेऽप्यदुनेन सर्वासाधारणाः एवै संप्रज्यदधि दुःखं घृतमधु
शर्कराख्यैः समन्त्रैर्मध्यैः सगंधजलयुतैः स्नापयेत् ततो यज्जाग्रते विराट्सहस्रशीषा
अभिलाशूरनोपुरुष एवेह त्रिपादध्वः येनेह तत्त्वां द्रात चतुःस्तो जपेत् प्रा
पर्यायं वज्रलेदवस्य पादो नाभिवक्षो नाभिर्वक्षो शिरश्चस्येणात् ततो लिंगमन्त्रं प्रा
शयीत् भगवन् देवदेवेश धर्मकामार्थमोक्षद विद्यावद्यन्तरेन्द्रेण गेहो लोकपाठक
देवदानवगंधर्वैर्वैश्वकिन्त्रैरेव आस्मिन् तन्ने महादेव सर्वदा तमवै प्रभौ

पुंसांमनुग्रहायिष्यिष्योस्वद्याप्रभो परावरेणभावेनस्थातव्यंसर्वदातया सर्ववि
घ्नहरःपुंसांसर्वदुःखहरःसदा सर्वदायजमानस्यइच्छासंपत्करोभव नमस्तसर्वधर्मा
यसंतोषविजितात्मने ज्ञानविज्ञानतृप्तायब्रह्मतेजोभिशाखिने नमस्तशुद्धदेहाय
रूपायमहात्मने स्थापकानांभूतिपांशिलिप्तोचविभोस्सदा ग्रामदेशनृपाणांच
शांतिर्भवतुसर्वदा पूजकाराधकानांचभक्तानांभक्तवत्सलः सर्वपावनजगत्पायइच्छासि
द्धिप्रदोभव चंद्रकीर्तिनिर्णयतंलिङ्गोत्पिन्यरमेश्वर स्थातव्यमुमयासाधसर्वत्रिकानु
कंपया यावत्सगृश्ववद्रश्चयानिष्ठतिमेदिनी तावत्तयात्रदेवेशस्थातव्यंस्वेच्छयाविभा
इति ततःपुरुषसत्तेनविष्णोःचोडशोपचारं कृत्वापुराणमंत्रैर्नैर्वस्ति तानमो पुनःप्रार्थ

येच्च ज्ञानतोज्ञानतोवापि यावद्विस्तिरनुष्ठितः सर्वस्वत्वसादनसंग्रहोभवताममे
ति शिवस्यज्ञानतोज्ञानतोवापि भूगवन्नुत्कृष्टतम्या तत्सर्वपूर्णमवात्स्वसादादधारे
जति अथकर्तृनामस्यनामकृति सर्वदाव्यवहारथ तत्रविष्णोरमुक्तं स्वामी अमु
नारायणइतिवा शिवस्यामुकेश्वरः भानोरमुकदित्यः देव्याअमुकेश्वरी गणपतेरमुक
विनायकइति अत्रनेमिनाकरोषेप्रायश्चित्तं तत्रथाप्यमानदेवचंलिङ्गंवायायांइति मुपात्र
ये तत्तादृगीशमनेणाद्योत्तरशतसंख्यायाश्चमौषकारान्युत्तरसप्तविंशतिहोमवारुत्साप्रा
दुसंतंकुयात् दिगोशमन्त्रस्तत्रातारमिद्रमित्यादयःप्रसिद्धाःअत्राचार्येदक्षयाम्रमतो
गजोमेयोमहियाजःशुक्तिर्भुक्तःपल्लवस्तयुग्मयेनुक्त्वमइत्यादिःकाः तत्रथाप्यमानदेवेश
स्थानेश्वभ्रातेस्तु रितेवाशात्यर्थंमूलमनेणाद्योत्तरशतहत्वाप्रतिष्ठाहोमंकुर्यात् दिवायस्त्रि

भवस्वाहा शिवायानादिबोधोभवस्वाहा शिवायनिहोभवस्वाहा शिवायसर्वगोभवस्वाहा
शिवायविनाशयोभवस्वाहा शिवायाक्षमोभवस्वाहा अथसर्वशास्त्रार्थं अद्योमन्त्रेणा
ष्टोत्तरशतसिद्धस्तुतुहासर्वप्रायश्चित्तहुतापूर्णाहुतिहुताईशानोबलिंरुताचम्यशोभ
नासनेयजमानमुपवेश्य अथर्वणसाम्नामन्त्रांतरैश्चाभिषिचेत् अथाचार्यपूजनं तत्रयज
मानाआसनमुपवेश्यसल्लहग्रामंगेसहस्रंतर्द्धंतर्द्धंवागोशतमर्द्धंतर्द्धंवाष्टमैका
दशंपंचकोवासलालंरुतां यथाशक्तिसन्निधाय्यदेशकालोसंकोस्यदेवप्रतिष्ठासिध्य
र्थमिन्द्रक्षिणोतुभ्यमहमाचार्यीयसपदेनमस्तुत्तु तदुस्तेगोपछादिसकुशतिरु
यवजलोनक्षिपेत् विहापयेत् भगवन्सर्वधर्मेश शिवधर्मपरायण सर्वशास्त्राशतल्लक्षि
वशास्त्रविशारद अनादजन्मसंतानेह्यप्रमेयपराणीवे अद्यमेवतमेजन्म अद्यमेवफलं

धनं अद्यमेजन्म अक्षितिरयमपरमपदं मोचिताहेत्ययानादुदुष्टद्यादवबंधनान् ई
शानातस्त्वयायस्मात्पूजेनेव भवतिवात् मुक्ताहेत्यक्तसरास्त्रपत्ताहेतवोक्तिकम् ज्ञानं
तोज्ञानतोवापियन्नूनंयत्तमया तत्सर्वेषूपमेवारुत्तलसरास्त्रमसमेदातगररपि
समस्तजगदुत्तिष्ठति संहारकारकः शिवस्मानुवात्ताद्वःसर्वेषुसवकामदः द्रव्यहोना
यत्किंचित्त्वाधिहीनतुयद्भवेत्तत्सर्वेषूपमेवारुत्तलसरास्त्रमसमेदातगररपि
नांवर्णिनाशाल्मिनातया सराष्ट्रपथिवानां च शांतिभवनसुखदा भूत्यपुत्रकलेश्वरस
मित्रबलवाहनः कारणस्यप्रसादेनसंघायावहुकालतः साधोवास्थापकमूर्तिर्यजनिः
कलरथपतिदेवज्ञानसंप्रपणेभ्यःशक्तिताक्षिणोदद्यात् सर्वद्रव्यदुल्लेपनकपिभ तत्रसद्यः
पक्षेवक्षिमाणमधुपकंवेकुमादिसर्वद्रव्यैस्तद्दिनएवदेवंलेपयन् अन्यतुप्रथमह्निकं

मादिसर्वद्वये मनदेवंलेपयित्वा पूजयेत् द्वितीये हनिहरिदासित्थार्थकचूर्णेन एवं तृतीयदि
ने पिष्टसितचंदनयक्चूर्णेन च तृथमनःशिला प्रियंगुचूर्णेन पंचमं रुष्णाजिनतिलचूर्णेन
षष्ठेरक्तचंदनपद्मकेसरचूर्णेन सप्तमं रत्नानागकसरचूर्णेन सर्वलेपनद्वयं पुष्पपिलाघृत
मिश्रणं ज्ञेयं प्रतिमानालेपत्रयं दिनत्रयक्रमेण रत्नाशेषलेपाश्च तृथदिने युगपत्कृतानि स
ध्यबलिदानचनिवर्त्य प्रतिकुंडहवनं संपादयेत् द्वाविहोमचकृत्तिजः कुशं दित्येकदिने ऽध्या
सने ज्ञेयं शिवस्य तु यदा प्रतिष्ठांतरकालं सप्ततदिनेषु मधुसूक्तमादिष्टोपाः क्रियन्ते तदा षमदिने स्नप
नार्चनारिर्महानुत्सवा विधेयः इति सर्वदेवप्रतिष्ठाविधिः अथ चतुर्थीकर्मतत्त्वतुर्थदिने द्वितीयवाक्येन
तत्र प्राग्वत् एवाचर्यामर्त्य यजमाना द्वाविहोमं कृत्वा लसिहमण्डपश्चिहमद्वारे प्रविश्य तत्र महत्सभारारिक
मुपकल्पयेत् प्रादक्षिण्येन गत्वा कुंस्थपितृदेवसंबन्धस्नपयित्वा पञ्चब्रह्मभिः रंगसहितैः हस्तै
रुतिहीमं कुण्डलिसमन्त्रावध्या दृशानस्सर्वविद्यानां तत्पुरुषावयवोहं अघोरेभ्यो यतोरेभ्यो वा

॥ गोत्रेणैव सद्योजातं प्र ॥ मीतिप्रागुक्ता ॥ मन्त्रा अपि अ ॥ चमृतः वि
 द्यः प्रजापतिः यादव्यः रुक्मिणीमिति तत्र कलिजोद्यतेन तिले ॥ कुण्डेषु रातेश ॥ स्व
 तत्त्वा गोरीमीमाये ॥ मन्त्रेण नुहुयुरि ॥ शिवस्यैव तु ॥ कर्म एव ॥ न्यहाय ॥ यपि
 पूर्ववत् ॥ स्थापिते देवत्वं चरं श्रपयित्वा स्वमन्त्रैः पत्नीमे ॥ साहस्रहोमं कु ॥ त् कलि
 जोविद्युत्तनशतशतं प्रचिकुण्डुत्वा पूर्णहुतिं नुहुयुः ॥ गुरुश्च शालितोयनमूतिस
 निर्मल्यमपसार्य पुनः पूजयित्वा कार्शतीति घटान् पूर्ववत् संस्थाप्य रूपयदि ॥ तेषां पुराणांत
 राक्तप्रकारेण पूजयित्वा तत्र दध्यक्षतनुशायक्षीरद्वीयवमधुसिंहाथकपुष्पफलतोयान्वित
 मर्ध्यपात्रमासाद्य क ॥ शाश्वतहस्तमष्टशतमेषां च ॥ राकलशतं सोयणीनराजताभूत
 ग्रान्नीतिकमयान् मृग्यानुपबलितेषु शनोद्वीरावाहिके ॥ तिमन्त्रैस्तु तत्तां जलमे

परिचाजपतिरितिरत्नोदकेन देवस्य त्वेति कुशोदकेन अन्नभाया हीति फलोदकेन गायत्र्या गयोदकेन
३ आषधयः प्रातमोदध्यदिति सहदेवो व्याघ्री बलाति बलाशखपुष्पो ववासी हि स्रवर्चलोदकेन

प्रक्षिप्य गृहो मयसीरदधि मधु द्युतशर्करोश्च धिपुष्पफलकुशरत्नगन्धपञ्चगव्यादिकं
प्रक्षिप्य ततः समुद्रं वैः प्रहिणोमीति मंत्रेण देवायार्घ्यं स्नापयत् तद्यथा पवनयदिति प
चगव्येन दधिक्रावण इति द्रष्टा आख्यायस्वतिक्षीरेण तेजोसीति द्युतेन मधुव्राता इति मधु
ना देवस्य त्वासदसस्यस्यै भेषज्येनेति पुष्यादकेन समुद्रज्यश इति पूर्वकाले तशीतलज
हेन वसोः पवित्रमिति सहस्रधाराकुमेन ततस्तेष्ठीं स्नपनं ततः अधस्था धाव इति
पंचवर्णसूत्रेण नीराज्यबलिहरति मुख्यतुमाश्रय इति कौतुकं विमुच्य सगंधवत्
णनय इति देवपात्रमाषि मंदाकिन्या सुयद्धारि सर्वपापहरं शुभं तद्विदं अतः देवस
भ्यगाच म्यतां तेयति आचमनीं निवेदयत् वेदसक्तसमायुक्तं सामसं वा स
र्ववर्णप्रदे देव वाससीति विनिर्णीति इति वस्त्रयुग्मं शरीरेन ज्ञानामिच्छेनैव च नैव च

मयानि चरितं भक्त्या च दनप्रतिगृह्यतामिति कुंकुमकपूरयुक्तवेदनं मणिमुक्ताप्रवाला
द्यस्वर्णपुष्पमाला न पूजातु देवदेव प्रसादाद्भवत्तद्यतिपुष्पं वनस्पतिसादिव्या
माला वा रात्रिमेवाहुरः आद्ययस्सर्वदेवा धूपाय प्रतिगृह्यतामिति धूपान्नः त्वंद-
स्वरविदिष्णुस्तरत्नानि हताशनः तमवा कृतातीभीक्ष्णोपायं प्रतिगृह्यतामिति भाष्ये
न वारिश्वा वादापरा रार्तिकं अन्ने चतुर्विधं स्वादं रसं षड्विंशत्या वा भक्ष्यभोज्यसमा
युक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतामिति नैवेद्यं सभूषावनमदात्तभूषणानि दत्ताश्वरूतं यन्मया भ
क्त्योगेन पञ्चपुष्पफलजलं आवेदितं च नैवेद्यं तद्गृह्णाणानुक्तं प भवहीनं क्रीयाहीनं भक्ति
हीनं जनार्दन यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तद्वत्तु तत्पुनरुदात्तं तत्सद्वत् मूलमन्त्रं हस्तौ
गानोद्देशेन पूणादुत्पन्नं रुक्तास्त्रास्त्रिंशत्कारयित्वेष्टाभ्यो बलिं दत्वा च म्येष्टं सग

५
 इति चतुर्थकिर्मणिधिः अथशैवेचण्डपूजा चतुर्थकिर्मकिर्महिनांतरे वामुकलिंगप्रादेशाग
 तयाचंडप्रतिशेककरिष्यदसिंसकल्प्य प्रसादाद्दुर्हिर्भसलांतराले ईशान्याचंडस्थाने पीठा
 देवचंडमूर्तिसंस्थाप्यपूजयेत् तत्रध्यानं रुद्राग्नेःप्रभवंचंडकज्जलाभभयानकं प्रलदेउध
 रंरोष्ट्रचतुर्वक्त्रचतुर्भुजं मुखोद्गीर्णमहाज्वालरक्तहादशलोचनं जटामुकुटस्वदेदुमादे
 तपुणिकंकणं व्याल्यशोषवीतचसाक्षस्तनकमंडलुं चैतपग्रासनासीतंभक्तिप्रख्याते
 नाशनंमिति हृवंध्याया ॐ चंडासनायनमः चण्डमूर्तयेनमः धुनिचंडेश्वरायनमः
 हुंफट्स्वाहेतिमंत्रेणावाह्य ॐ चंडहृदयायनमः हुंफट्नमः ॐ चंडाशरसेहुंफट्नमः
 ॐ चंडशिखायैहुंफट्नमः ॐ चंडवचायहुंफट्नमः ॐ चण्डअस्त्रायहुंफट् करयोर
 स्त्र ॐ चंडसद्योजातायहं ॐ विवामेदेवायहुंफट्नमः ॐ वमघोरायहुंफट्नमः ॐ

वंत्युखायहुंफट्नमः ॐ वमीशानायहुंफट्नमः इतिन्यासानुस्ताप हशोषनारेः
 संपूज्यइतिविज्ञापयेत् यावत्तिष्ठतिलोकेस्म द्वेद्वेदोमेहपरं तावत्कालंलयात्स्यात्तद्य
 क्षिप्तसन्निधाविति ततोद्वन्द्वलिंदलाभूतानिवापयेत् यथा यावत्कालंमहाद्वन्द्वलिंगमाप्ति
 तिष्ठतितावत्कालंतुरस्मार्थंतिष्ठेतुरावदेवरेति ततोगुरुःवमशोषसंपाद्य भद्रासेनयनं नमु
 पवेश्याभिर्षिचेत् तत्रदेवस्यत्वनिशब्दोदेवोः अथर्वणस्तुसामवेदसरास्त्वयाहयस्य
 मंत्राः नतोयजमानोमहाजलाशयेवभथस्नानरुत्नामण्डपमागत्यगुर्वीशिनरोत्तम
 रण्यादि दक्षिणां हत्वा रोषस्कारां गोचरं दद्यात् गुरुस्व समस्तजगदुद्धतिप्रलयसि
 त्यनुग्रहकारकः शिवः सानुचरस्ताः सर्वदासर्वकामदः इतिमन्त्रेणाशेषोदधात् य
 थाशक्तिबाह्णभोजनं कविचण्डालाः तिस्रिविक्रमः बाणादिगैबलोहव सिद्धलिंग

३७

सचंभुवि प्रतिमासत्सर्वासुनवहोधिस्तोभवेदिति इतिचण्डपूजा अथचलप्रतिष्ठा बो
 धायनाद्युक्तं तत्रयुचोदेवमंडपं तदतःप्रतीच्यामुदीच्यामीशान्यावाकुंडं तदुत्तरतःस्ता
 नोपकरणाधिमन्त्रानैर्कृते वास्तुमंडपमध्येवेत्तांसर्वतोभद्रादिमंडपं तदुत्तरतःस्वस्ति
 कोपारिशय्यास्थानेचस्तुपूर्वदिनेप्रतिष्ठा। २० गणेशपूजनपुण्याहवाचनमातृपूजाभ्य
 दधिकआध्यानिस्तुतामष्टौचतुरोवाकृत्यजश्चस्तुपूजयेत् ततो गुरुर्मंडपप्रतिष्ठा। २१
 अथस्थापनचरुस्तुस्याप्येदेवसैनैवारचरुं शपथित्वाव्यभागेतपःआशादिसमिधां प्र
 त्येकं अष्टराहस्रमष्टशतंवाप्रतिदेवतं लोकपालमंत्रेन्याहृतिभिर्विज्ञेय्यात् तावत्सं
 ख्याकमाज्यहोमंस्तुत्यास्याप्येदेवताक्रमेणसप्तभिर्निस्तुत्यानांप्रतिष्ठादशराताः स्ति

स्तंतुताऽष्टसहस्रमष्टशतंवास्यायदेवतामंत्रलेपत् अथयत्नमानागुरवेवरंदत्वाततो
 गुरुदेवपंचगव्यैःपवागृतेष्वपृथक् ततन्मन्त्रैः शंन्नोदेवीरितिसंस्तवावकलशे। संस्तवायस्त्री
 रंवाधेरनुक्तियोष्ठादेकनक्षत्रात्मपुनश्चतुर्भिःकलशैःसमुद्भ्यष्टाद्व्यादिभिषेजं त्रैभि
 र्मन्त्रैर्भद्रपीठेनिवेश्याष्टौकुलशान्तायपूणीन्पूर्वादिक्रमेणसंस्थाप्यस्तुमृदयधूनात्
 कुशान्शालकदकंप्रसवणेष्टकंयवान्पुष्पागिचक्रमणनिद्रिव्यस्थानक्रमेणकुंस्तुतापेय
 त् तत्रमन्त्रः। आयोहित्वैः हिरण्यवर्णाः। चयइतिचतुष्टयेपवमानः सुवर्जनदस्यनु
 वाक्येति ततोवातसीपरिधाप्येष्वीतेदत्वागंधपुष्पधूपदीपैस्तंपूजयेत्तैरभिदीपैनीराज्य
 हिरण्यगर्भरितिअष्टभिर्हिरण्यशलाकाग्रहीत्वाचित्रंदेवानामित्याहोक्रियंनदत्तं। २२
 स्तोत्रंजीवाधुरमितंजयित्वापुनमथचतुर्शकैरभिदेवस्यलेखंजयेत् मन्त्रोत्तरं

जमीति वाक्यशेषः ततो भक्ष्यभोज्यादिदृशदिदर्शयेत् तदाग्रेकोपिनतिष्ठेत् तत्तदेवैवा
 सीनोद्भानधारयेत् माणपुरुषसूक्तेन सूक्ता वशपात्रेपंचवणान्वितमन्त्रप्रक्षिप्य देवमीराज्य
 ॐ नमो भूतादिपतये दीप्तशूलधरायो मापतये सर्वविद्याधिपतये रुद्राय नमः शिवमगदितं कर्मा
 सूक्तं स्वाहेति वल्लिंदत्ताचामेत् ततो मण्डलं देवतागंधादिना संपूज्य स्थाप्य देवं तत्तद्विष्णुं गमत्रे रावा
 ह्यकर्णिकायं प्रतिष्ठाप्य गंधाद्यैः संपूज्य कुंडे मण्डलं देवता नामं मंत्रे दशदशतिरुद्धुं तैर्हृत्वा शय्यायां
 देवमारोप्य पुरुषसूक्तोत्तरनारायणाभ्यां ब्रह्मणे नमः स्वाहा गणसंहापतिष्ठेत् ततो देवे पुरुषाल
 ने नमः प्राणामने नमः इति शरारे व्यापकं न्यसेत् प्रकृतितोयनमोहृदि रसतलाय बसेतो गं
 न्धतलाय पादयोः आत्रतलाय कर्णयोः त्वकृतलाय सर्वशरीरे चक्षुषूतलाय वस्त्रेषां जिह्वात
 लाय त्रिस्तूयां घ्राणतलाय घ्राणे वाकृतलाय वाचि पाणितलाय पाण्याः पादतलाय पादयोः

पायतलाय पायोः उपरतलाय पापयोः पृथिवीतलाय पादयोः आपतलाय वस्त्रेषां तजस्तलाय
 हृदि वायुतलाय घ्राणे आकाशतलाय शरीरे रजस्तलाय सततलाय देहतलाय तिदेहे ततो
 पियुरुषसूक्तं न्यासं सूक्तासंपूज्याधिवासयेत् ततो मण्डलं शय्यायामेव न गंतव्यं मण्डलं देवता
 नामपुहारानेव शय्यनेन तत्र सर्वान् ब्रह्मण्युत्तान् सोऽकमिदं यमाया नमः माषा नमः
 य बीह्वान्ने सद्यंतं निरुक्तये नवनीतोदं वरुणाय यवोदं प्रातः पुराया देवमृत्स्थाय मूलम
 त्रेणोपस्थाप्य घृते चरेत् अथाचत्वाऽभिचार्यमूलमंत्रेणाशुताऽस्मिन् एतत्वा मूलमंत्रं हुत्वा घृतं
 तावत्कृत्वा अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा धन्वे स्वाहा कुंभे स्वाहा अनुमं स्वाहा प्रजाप
 तये परमेष्ठिः ब्रह्मणे अग्नये सोमाय अग्नये वायवे अग्नयेऽन्नपतये प्रजापतये विश्वेभ्यः

देवभ्यः सर्वभ्यो देवेभ्यः सर्वभ्यो भूतेभ्यः भूभुवस्स अन्नयोसि एरुते स्वाहेति जुहुयात् ततो
 यजमानो गुरवे वरं दद्यात् ततः दिते सूर्ये गुरुर्वेधाभिमुखं देवं रुतारं लघुं मूलं फलोपध्यादि रश्
 यित्वा ताम्रपात्रे शीतिजलमादाय मूलमंत्रेण शतवारमभि मन्त्र्य देव शिरसि आशियोति
 ए ब्रह्मणस्पत इत्यस्याप्यविश्वतश्चक्षुरित्यपस्थाय देवस्य पुरस्तात् ॐ ब्रह्मविष्णु रुद्रेभ्यो न
 मः दिव्यपालेभ्यो नमः वसुभ्यो नमः रुद्रेभ्यो नमः आदित्येभ्यो अश्विभ्यो धन्वेतरौ सर्वशाय
 विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे नम इति जप्त्वा देवस्य पुरतो षजवाहनाच्छापरिवारादिक ध्यात्वा पुनः पू
 जयित्वा मुरां प्रदक्ष्य मूलमंत्रमष्टोत्तरशतं जप्त्वा स्वानं त्वानं च म्यात्वा रुद्राद्यक्षरांगानि समा
 पयेत् ततो यजमानो दक्षिणां दद्यात् विश्राञ्च भोजयेत् यथाशक्तीति वलत्वा प्रतिपद्येत् अथ
 जीणां विधिः आग्निपुराणे जीणी दोनां च लिङ्गानामुत्धारविधिर्भावेत् लक्ष्मीति च भ

अथ स्थूलं वज्रहतं तस्या रागं स्फुटितं व्यंगं लिङ्गमित्यवमादिकं इत्यादि रश्मिगानां सा
 ज्यापि डी तथा वृषः लक्ष्मीः क्षितं वर्णादिभ्रं मणतद्दिनास्थापितं सत्तत्क्षणं रहिता भग्नमनक
 शकलीभूतं स्थूलं पिङ्गं काननुरूपं वज्रहतं विद्युत्पतं सपुटन्युज्जं स्फुटितं मकरेश भग्नं व्यं
 गं पिङ्गिकापणालादिरहितं आदिपदं चक्षुःस्पृष्टादीनां ग्रहणं पिङ्गीकृत्या ततः यारव
 त्यागोनालिङ्गस्य चालितं चालितं निम्नमत्यर्थं विषमस्थितं दिङ्मूढं पालितं लिङ्गं मध्यस्थं स्थि
 पितं तथा एवं ध्वजसंस्थाप्य निर्घणं च भवेद्यदिति नादग्नं प्रगृह्णतदपान्त्रियतया दे ततो
 न्यत्रापि संस्थाप्य विष्णुं च भवेद्यदिति निर्घणं ततः भूभागान् निर्घ्राया भूयवस्थितम्
 विषमस्थितं यत्र पूजादिकं पुनश्च कथं ते तस्मिन् देशे व्यवस्थितं दिङ्मूढं विशेषविद्युत्भावपि उदग
 ति र्दिङ्मूढं प्रणालीकं पालितं गतीदो मध्यस्थं सम्पूर्णं पिङ्गिकां प्रेतगतं प्रसादं मध्यभागां लि
 तं मिहापिके चित् एवं विधमित्यनेन लक्ष्मीः क्षितः भग्नस्फुटितं विद्युत्पतं ति र्क्तानां ग्रहणम्

तनजघन्यानिव्रणश्लोपिलक्षास्तित्ताद्यतिरिक्तानामवोपलक्षितः श्रीरात्र्यालितलिंग
निर्दोषनुभवेद्यदि ततोवैस्थापयेत्तत्रजपेक्षसमधारक जपेत्संदापितेलिगंश्चपचाद्येष्ट्रसेवित
लिगान्तरप्रतिष्ठाप्यविशुद्धिमधिगच्छतीति सिद्धांतशेखरोक्तः तत्रैवलिगादीनाञ्जीणा
नांश्रोष्ठेविधिरुद्धितो सर्वाविनाशार्थसर्वप्राणिहितार्थकः लिगस्यपिडिकायाश्च
लिमामुरखलिंगयोः सर्वेषापरिवाराणां हर्म्यप्राकारयोस्तथा उच्चारश्चावृत्तिः प्राक्तोथोद्यारे
तुर्य्यते आश्रितः पुनस्तंकारः स्फुरितेखलितभगेदग्धेवाशनिनाग्निना उन्मत्तेश्चुभि-
श्चरैकरिणाश्चातसाहिते लिगेपीठादिकेवापि विधीर्गकालपर्ययात् दहंजीर्णयथादीह्य
त्कोन्यदपगच्छति लिगादीन्यतिरीणीनितथामुंचतिदेवताः खंडितैर्गणितलिगेप्रताद्याआ
श्रयंति च लिगाद्यसत्तत्पूज्यत्वात्तथाच ब्रह्मराक्षसाः कर्तुर्नृपाणां राक्षसत्वात्तद्ग्रासयति शेषतः
पिंडोर्बन्धिते तन्ग्राहुरभिर्हिंमरणादिकं तस्मात्सर्वपूजेन कुर्यादुच्चारणकः स्वायं वेचदैव

३९

चवाणलिगेतथैव च कृषिभिश्च स देवैस्तत्तद्विद्विःप्रतिष्ठिते लिगेजीणां तुष्टपिनाशरतत्र
कारणत् इदमपि स्वायं भवादिव्यतिरिक्तविषयं नतु दहं च दहामुद्वाशे तस्यानुरथापितेरा
नीनतादरे व्या विषयं स्वायं भुवा लिगांजीर्णपीठपरिस्थितं उच्चैर्जीर्णादिभिर्दमा
नुषंतुपास्त्यजेत् दिङ्मुष्ट्यतिरेस्थानात् मध्यम्यं स्यात्साहृतं चौराश्चालितोक्तं स्थापये
त्रैणपुनः स्वर्णोद्यदलोहनिर्मितेलिगेद्वारं सतदेष्टसज्जकृत्वा पुनस्थापयेदित्यर्थः आ
ह्वयदक्षिणे होमं कर्तुं नासाक्षहृन्कां लाहृणां परिवाराणां प्रतिमाधर्तयेत् यद्व्यपमानं
चलिगेवात्रतिमापिवा तादृक् तैनेवमानेन तद्व्येण प्रकल्पयेत् कार्यनान्यमानेनान्यद्रव्ये
णतु नः नान्याकारेनान्यत्रस्थापयेत्तदुत्कृष्टमः स्नातसापहृत्वा गेप्रासादेवातद्व्यं तं
समीपमादेशे स्थापयेद्वा धवर्जितं प्रासादपावकं हर्म्येण पुरं मेडपादिकं तदाकारवद्रव्येनामा
नतत्रकारयेत् कर्मयोग्या शिलाया द्यादृक् अतथाविः हीनद्रव्यस्तदहर्म्येष्टेईये स च

रेत् तिष्ठिनक्षत्रवारादितर्क्यनविचारयेत् जीर्णनोद्वरेयद्दिहान् अजीर्णनैकबालयेत्
 तथा अस्मान्नधारयेत्जीर्णमजीर्णरक्षयेद्बुधः सस्थितंदुःस्थितेवापिशिवलिंगेनबालयेत्
 शतेनस्थापनं कुर्यात्सहस्रेण तु बालनं अस्मिन्लोकस्य वाग्म्यार्थो विवर्धयेत्तथा गमं नित्यं पुं
 जादिभिर्युक्तजीर्णस्य मुपसंस्थितं हीनपूजादिभिर्लिंगं मजीर्णमपि दुःस्थितं देवतास्थापि
 तेल्लिंगमोहान्निम्नतमागतं तल्लिंगं दुःस्थितं वापितंत्रैरिति निश्चितं सहस्रादिब्रह्मेन
 तस्य बालनमीरितं स्थापनं शतहोमेन तस्य लिंगस्य वादितं एवं बहुविधैस्तत्रैवाश्वत्थदुधो
 दिताः परोक्षबहुधा तांश्च जीर्णलिंगसमूहरेत् हयशीर्षगमेपि जीर्णधारिवाधेन कृत्वा
 संक्षेपालवबीमिते बालितायां शिताद्रामे वनचित्रापवर्कणा चंडालवत्यसंस्पृष्टं विष्णु
 हिनाचया स्वयमापतिता जीर्णदीवेगादिपातिता अपत्यजलसंस्पृष्टं विप्रक्षतजलसंस्पृष्टं
 पुतिताम्लक्षविष्णुवादिदूषिता सत्रणाच्छुणोपेता सत्कार्यो देशे विनतु भूमिलिंगमाश्रयप्रतिभा

च चंडालवतीसाक्षरा असंस्पर्शानिषिक्त्यः शः सत्कार्यो विनतु जीर्णकालबाह्येन दत्ता
 समुबधेनैव विशीर्णसत्रणा एकदेशभग्नं देशिकउपासकः पूर्वकिनावधानेन वैदिग्ने सत्तम अ
 विलोद्विगतामेवस्थापयेद्विधिना च तत् पूर्वकिनवचनविधिपकारेण एवंविधीनां ता
 पीत्यन्वयः बह्यमाणप्रकारेणोक्ततामित्यर्थः पूर्वपीठपरित्यज्य यद्वा दपितइतं तथोक्तव
 धिना प्रासादे सन्निवेशयेत् दुष्टपूर्वसने परित्यज्या न्यास्मिन् आदगत आसने यथा विधि
 ना चला चिस्था विधिना पुनस्थापयेदित्यर्थः अतिजीर्णतथायां दारवीशैलजामपि प
 रित्यजेत्तथा पूर्वकिविधिना गुरः संस्थापयेद्विधिना तालोलोम्येन मंत्रानुक्तं सहस्रोत्सव
 नारादेन नारादेन नृसिंहमंत्रेण हापद्रव्यमाज्यमन्यानादेशात् र्षसेयाजानां तु मंत्रेण द्वादश
 दशमं दारविशहयं द्वादशं द्वादशैलजामपि पञ्जले धातुजारतजानां पप्रक्षिपन्मकरात्
 अगार्धे चान्यतो यथा क्षिपन्मद्यामहाले र्षसेयाजानां योज्यमंत्रेण पशुपतेनोद्धारयेत्

त्रिविक्रमः यानमारोप्यचीर्णाचोष्णायवस्त्रादिनागुरुः शंखदुग्धभिनिघषिगीतवादित्रिस्त
नेः नीलागाधंजलस्यंभागीरथ्यामथार्णवे विष्णुसंज्ञायार्णवप्रक्षिपेतातथोगुरुः यानमारो
प्यादित्यापूर्वोक्तस्वप्रतिपादनइतिकर्तव्यतातयर्थं विष्णुसंज्ञादेशानबीजिनगुरुभागीरथ्यादि
जलेनोपनिभांक्षिपेदित्यर्थः रत्ननिक्षिप्तान्यादयस्वयंदद्याचुदक्षिणां धेनवोहृत्वापंचवर्णव
स्त्राद्यलंसूत्रौ जीणाहारेवदातव्यागुरवेविष्णुतुष्टये हिंगमर्ताक्षस्तान्निशान्यादायस्वयंयजमा
नोदराधेनूः पंचवोहमवस्त्रास्थलंस्तान्गुरवेदक्षिणादक्षिणैः भोजनीयाविष्णुभक्त्यादयम
न्ममवारितं त्रिरात्रात्सर्वकार्यपंचसप्तमथापिवा बलिश्चविधिनोदयोयथोक्तैस्तत्कालेनम
यथोक्तैर्नाचलाप्रतिष्टोक्तप्रकारेण ततोनिवर्गदयांप्रतिभांलक्षणां चित्तां निवेदयेत्स्थापयेत्
तत्क्षणोद्भवराजंइतस्यदोषस्वशंतये संपत्तिधानपत्तिदीनोपेक्षां तत्राहोत्तु अपास्यपिप्राक्तः पूर्वोक्त
तत्रनिवेद्योत्तु यद्वायव्यलक्षणचक्रमूर्तिस्तत्तत्तिष्ठान्त्रोद्धृताहरेः तद्दृष्ट्वा प्रमाणंसा

र्तितत्रकीर्तितायस्वमाणयदाकारयन्मयाबन्धमुद्धरेत् तत्प्रमाणतदाका तन्मानंतत्रनिव्यसेत् वि
हायपिंडिकापुनर्दिनेचापराग्यरेत् द्वितीयवारं तोयं दिवसेस्थापयत्परि अतः स्वभवेद्यं विधि
नापिनिवेशिते अनेनेवविधानेनलेप्यादीरुतविज्ञायेत् लेप्यादीन्कुण्डलितं प्रतिष्ठापितायां
माः अन्यद्विकल्पेयत्तत्प्रमाणतदास्तु एषसंक्षेपः प्रोक्तजीर्णाहाराविधिः सर्वधामदेवानां
मेघसाधारणस्मृतः योजीर्णविधिनाम्बिसंस्तुयीन्मानवोभुवि पञ्चदशगुणतस्यमूलावास्त्यत्रात्र
वापीकूपतडागानां सूर्याग्नासदानं च तिमानीसभानोचसंस्तुयोनरोभुवि पुण्यशतगुणतस्य भवे
न्मूलाजराः संशयोन्नकर्तव्योजीर्णसंस्कारकर्मणि मूलादृशगुणैश्चातं पुण्यकूपपतिष्ठितं प्रतिष्ठित
मितिभावेत्तः प्रतिमायांशतगुणकूपारेः परिकीर्तितं प्रतिमादेशरागणंजीर्णसंस्तुयवद्वत् कूप
तिमायोद्देशः शतगुणारत्नत्वमहत्तोपक्षयाव्यवस्था भास्त्रिपुराणे स्फुटं तदुक्तं वापिप्रा
लिङ्गेनचालयत् शतेनस्थापनं कुर्यात् सहस्रेणतुचालनं पूजादिभिर्यत्पुण्यं तं जीर्णद्यमपि स
तं पूजयारहितयत्तदुष्टमपि दुःस्थितं अयं क्वालननिषेधविधिमातिरेकेण शतसहस्रं स्तुतुं

लेप्रोशिवाचनं मन्त्राणादेवस्थापितकलानां अंतर्बलिंदद्यात् शैवभक्तोश्चभोजयेदिति शिवभ
क्तानप्यपंचेति त्रिविक्रमागद्विजान् कर्मकारादीश्चततोविज्ञापयेद्विष्वं दोषेहिं ह्मिंदुखशांतरः
स्वस्त्यनोध्यतौ तस्मादनेविधानेनमाधितेष्टमहेश्वर भवतितितस्तेरोरुतद्वरीयदूरुः तनाशिवेनप्रोक्तं
वचोगुरुः भावयेत् वितायेव शिवभक्ताः शांतिहोमस्तमाचरेत् मधुनाज्येनदग्धेनईवामिभूमलमन्त्रतः
ज्ञातमष्टाधिकंमंत्रप्रत्येकंजुहुयात्ततः मंत्रमूलमन्त्रमुच्चार्यत्यर्थः त्रिभिश्चमधुरैस्सार्वसामिधोपारमेवत-
शात्यर्थवतुलं कुंडे सहस्रजुहुयाद्गुरुः अथवास्त्रिपञ्चद्वयाद्वाहुतिभिश्चपूर्णया बध्नीयात्कंकणहैमलिंगमस्यात्
नकेकरे लिंगमस्यात्तानकरभावायितातत्रैहंपंकंरुण बध्नीयादित्यर्थः लिंगेस्माप्यसंपूज्य पूर्वोक्तविधानांततः
सांगं संपूजयेद्भक्त्यास्थाले लज्यापकेश्चरं लिंगाश्रितानि भूतानि ताडयेदन्नमंत्रतः यानि कानिचभूता
नि तितृप्त्याश्रित्यलिंगं त्यक्त्वा शिवाज्ञयातानिब्रजन्तुस्थानेमीप्सीतं विधायिविधेश्वरैर्युक्तः शिवोलिंगो
भविष्यति इतिदत्ताशिवम्याज्ञांततोभागं येगुरुहुत्वाहुत्वास्त्रिमंत्रेण तथापात्युपतात्तः प्रतिभागंसह
स्त्रं सिंचेच्छातिघटोरैः ब्रह्मशिलापिंडोऽलगात् भागत्रयसंस्कारं निसहस्रमस्त्रेणहुत्वातनेतिभागं

कलशंसहस्रणाभिषिंचेदित्यर्थः मूलमध्याग्रकेदभस्य ताचजपमाहरः सशि
लामूलनपिंडिमधुनलिंगमन्त्रेणदर्भैःस्पृष्ट्यर्थः प्राग्बतपाशपतास्तजपधोम
स्यसंख्यया सद्योजातादिवत्केपुदद्यादर्घ्यपरांमुखं दुष्टलिंगप्रतिपत्तिमाह सो
धभूमौपरित्याज्यदासज्जाग्निनादहेतु सोधर धानिर्मितलिंगंलाहजतेनकयं
इत्यर्थः तत्ततश्चिश्चराणिगान्मूर्तिमूर्तिश्चिरानपि लिंगस्थान् विरुजन्मन्त्रोक्तव्र
ह्मशिलागतान् वृषस्थान् विरुजन्तत्तद्वृग्मूर्तिस्थितानपि ततःस्वर्णपाशेनस्त्र्याग
चर्मजातया वृषस्यस्थयावधालिङ्गंपीठ्यवर्मणाशिवमस्तितीव्रह्मसज्जनेया
हरदूरः पृथगर्थचाः गस्यतौवृषोप्रयेततः बाहनीत्वाततो लिंगंपीठव्रह्मशिलाद्वय
रथाधिकसमारोव्यसमद्रेनिक्षिपेत्ततः स्थललिंगोद्यतोबध्वागतावोप्रषयेद्गुरुः सोधा

परित्यज्य दारुजं चानले दहेत् सर्वानि क्षिपेत्तयं लिङ्गं वा प्रतिमादिकं ततः पाशुपता
स्त्रगणान्यर्थं जुहुयाद्भुतं लोकपालानुभिस्तद्वत्वास्तशासैरातं शतं प्रतिदेवतं शतं जुहु
यादित्यर्थः रक्षाकुर्याच्च तद्धर्मे महापाशुपताणुना तन्मानं तन्मयं लिङ्गं तत्र सस्थापयेत्
नः प्रतिष्ठोक्तेन गौणं सर्वकर्म समाचरेत् हर्म्यस्थ परिवाराणां प्राकारादेः समूहं तौ
अयमत्र निर्गलितोर्थः लक्ष्यो ह्येतत्सु फटितं विशीर्णं स्वपक्षे चितानां लिङ्गानां तादृश
नां बाहुपादकरनासास्यहीनानां विमानां चायुधयुक्तप्रकारेण चालनं जलादौ प्रति
पादनं च कृत्वा नूतनप्रकारेण तस्मिन्नेव स्थाने पूर्वसजातीयद्रव्यनिर्मितं तन्मानं तदाकारं
लिङ्गं तादृशीं प्रतिगं च स्थापयेत् अतिजीर्णमिति पूर्वोक्तादयशो र्वाक्यात् पीठञ्च वा
ल्लितलिङ्गमिति स्वजे तस्य दोषे तल्लिङ्गमिति बाहुपाददिरोक्तेनामिति यद्व्ययं तमायं

वातः सितं तेश्वरोक्तः अस्मादेव वाक्यानि च यत्प्रतिपत्तिप्रयोजकदायाभावाच्च
न्युल्लिख्य विषमस्य दिदृ मूदानां वैधेयत्वात् न तेषां मवपुनस्थापनं भग्नचूर्णितयो
स्तएव येषां स्थापनं अनेकशक्यं लक्ष्यं चूर्णितत्वेन च न धारणं न रक्षणं न भव
ध्वारप्रवृत्तेः चालितचालितपातितपतितमेषां स्थानानुनोद्धारणं न त्यागः
किन्तु तेषां मवपुनस्थापनं मुक्तस्याप्यसंभावात् निदुष्टं प्राप्यति विधाय
वृत्तेश्च एतेनैव न दीवेगापहतो न तश्चोरेण हस्त्याद्यपहतानां लाभे तान्यवपुन
स्थाप्यानि तेषां मलाभे तु तादृशान्यन्यानि स्थापितानि निषिध्यस्पर्शदूषितानि निषि
ध्यजलस्पृष्टविप्रक्षतजदूषितपतितानि च चित्तव्येष्टाविण्मूत्रादिदूषितानां स्वस्थाने
स्थितानां मवपुनस्थापनं नोद्धरणं नापि नतिपतिः अतिजीर्णमिति वाच्यं चालितमिति

सदोषितलिंगमितिपूर्वोक्ताद्वाक्यनिचयात् अनुसृतानामेवतत्रैवसंभावात्स्थला
 तरनयनविधानाभावाच्च एतेनसंस्थानादवेहितस्याविरुतस्यचत्वागविद्युदत
 दग्धोद्गर्प्यमेवेतिव्यवस्था स्थानाच्चलितस्यतुपुनस्तत्रैवप्रतिष्ठास्थानान्तरविधा
 नाभावाच्चलितस्यविरुतस्यचत्वागस्तादृशस्यान्यस्यप्रतिष्ठानस्थले पूर्वपिडब्रह्मशि
 ल्हाप्युत्थारप्रतिपत्तिविधिनापिडिकांतरा निवेशश्च व्येतेतु पूर्वपिडिकादीनां भग्नत्व
 मेव पिडिकाद्यभावेत्पिडिकाद्यंतरस्यापनमात्रमित्यादिदुष्टलिंगानमित्यग्निपुराण
 वाक्यलिंगेपीठादिकेवापीतिसिद्ध्यांतरेश्वरवाक्यात् पूर्वपीठपरित्यजेतिहयश्रीर्वाक्य
 चसूत्रणीदिनिर्मितभंगादौनुतेनसूत्रणीदिनातादृशतावत्परिमाणवलिगादिकृतात्
 त्रैवपुनस्थाप्य रत्नजायदिदग्धात् स्वकांतिनजहातिचेत्तरांसांस्थाप्यतेत्रिविक्रमः

लोहाद्यस्तिन्नाभिः प्रागमिति शिलान्तशेखरवाक्यात् धातुजोरत्नजाभपीतिवाक्य
 त् इतिजीर्णोत्थारविधिः यजमानप्रत्यार्थदक्षिणस्यामीशान्यां वापश्चिम्बरेकतोर
 णंमण्डपंतन्मध्यभागेवेदिपूर्वभागेवतुलेचतुरस्त्रवाकुडस्थितिलेवापश्चिमेनान्तुपीठमुत्तर
 वालुक्यास्यादिलेवसूताकलादिस्मृतामौलफलांशतगुणफलकमौलप्रतिमायांनुदशशु
 णफलकामावाजीर्णादिदोषदुष्टस्यलिङ्गप्रतिमाया उत्थारमुद्रयणंकरिष्यत्तिसेकलमेवत्
 पिडिकाद्यगमस्रसादकलशेषितुर्द्विष्वरप्रतिकमइतिविशेषः सचेत्त्रैश्वरीतिकामावा तंता
 गणेशपूजास्वस्तिवाचनमात्रपूजानोदिश्राध्यानिनूतनप्रतिष्ठावत्कृता तद्दृष्टवत्त्वावाच
 सदस्यान्द्वात्रिंशत्तोडशशेषचतुरोक्तं हारालाश्राशेषचतुरोवाल्लालंकारवस्त्रमधुपका
 दिभिस्तानपूजतेतथावाचयेतपपूजनादिशिवकुंभपूजान्तकृतावास्तमंडलेमहोषादेवता

प्र.स.

88

देवतास्थापनं कृत्वा पीठादेशप्रवेनासनंदत्वा ॐ व्यापकेश्वर एहो हिनमः ॐ व्यापकेश्वर हृदयाय
व्यापकेश्वर शिरसे व्यापके शिरसा व्या कव व्याजेन व्या अस्त्रा इति मंत्रैस्तस्य वियुत
येज्जनूनस्य देवता तैरोधरे मूलमेतेषां च येत ततो निस्थाय खिगंचा लनाथं मूलमेतेषां ति
लाहुति सहस्रहुतांगं गडलुदेवता होमं पूर्णहुति च कृत्वा जीर्णभग्निदेवसर्वे दोषा बहूणां
अस्याधारे स्तथाति शास्त्रास्मिन्कथिता तया जीर्णधारवान्धानेव पराश्च हाता वहं तत्राधिस
तान्देव प्रार्थयामित वा ज्ञेयति एकस्य जीर्णदाय प्रावयित्वा शिल्पियुत सागरिणी विसत्य यजमानस्य
सावर्णेन कृष्णबद्धा सावर्णे सन्निवेश्य संसरथ मंसि प्यत रूपाय पर्यंत देशेष्टम् मूल आगा धनदीप्त
देवा रामं देशेनाशयेत् प्रति मासु प्रवर्णे नक्षिपेत् दारुने चेत्तदुत्तरे देहेत् रत्नजालिंगमदि निज
कोत्तिमदेव भवति तदा देव पूर्ववत्स्थापयेत् स्वर्णमायेंत देव समाप्य कृत्वा स्थापयेत् प्रसादे तं विधिः

प्रसादमणिनरुदुगेश्वरिकायांवासं

४३

प्र. ति.

५३

85

॥ सोऽप्यनूतनप्रासादसिद्धिर्द्वयं तं स्वकादिकमर्चयित्वा प्रासादे सिद्धे स्वकादिभ्यां ॥
॥ नृयथास्थानं प्रतिष्ठाकालेन्यस्य यजमानमभिविचित्रततोऽतिगुणं प्रतिमां वा तस्यै ॥
॥ व विधिवत्प्रास्थाप्य धूम्रं तद्वैदित्यादि मंत्राः प्रपठित्वा स्थिरैश्च त्वत्तुल्यैः ॥
॥ प्रार्थयेत् ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वा विद्यथोक्तं नृणां यदि न तत्सर्वं पूर्णं भवाम्भु ॥
॥ त्वत्प्रासादोऽस्मिन् देव्यः ॥ कर्तव्यः ॥ प्रजानां च शांतिर्भवतु सर्वदा ॥ स्मार्कं शिष्यि ॥
॥ नाचैव सुप्रतीतं भवसर्वदेति ॥ इति प्रासं गेयं ॥ यावत्संश्रमहारजाधिरजभगवं ॥
॥ तदेवादिदेनमीमांसकांशं कर्महात्मजमदूनीपकं ठेन हते भगवंतं भास्वतेऽप्रतिष्ठ ॥
॥ मयः स्वः समाप्तः ॥ संपूर्णः ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ संयत् १८५० ॥

ग्रंथसंख्या १०००

26
Prof. Shur Shash

Indira Gandhi National
Centre for the Arts